

241 3/2000

SCI-FI

Kč 24,90

Perry Rhodan

PĚT Z CRESTU II

**VYDAJÍ SE NA CESTU V MALÉM SPACE-JETU – ZPÁTKY
DO ĎÁBELSKÉHO KOTLE V ANDRO-BETĚ.**

WILLIAM VOLTZ

Pět z Crestu II

Perry Rhodan 241 - Preložil ?? - Digitalizoval Atto - 1.korektura Pawwlík

1.

Jedním trhnutím otevřel poručík Don Redhorse dveře kabiny. Před ním ležel na jednoduchém lůžku seržant Whip Gilliam. Měl ruce za hlavou a zíral na strop.

"Buďte zdrav, poručíku," zamumlal, jako by tak chtěl dát najevo, že je unavený a nemá zájem hovořit.

"Máme práci, Whipe," řekl Redhorse a opřel se o dveře. Poručík byl vysoký a šlachovitý. Jeho tvrdá tvář se skobovitým nosem zřetelně prozrazovala indiánský původ.

Whip Gilliam se na něj zadíval. Pozorný pozorovatel by mohl postřehnout, že Gilliam má už jen jedno skutečné oko - a Redhorse byl pozorný pozorovatel.

"Málokdy se stane, že bych byl vybrán na nějakou práci," prohlásil Gilliam lhotejně.

"Možná nikdo nedokáže ocenit vaše kvality," teoretizoval Redhorse tlumeným hlasem.

Gilliam se ušklíbl a vstal z postele. Byl téměř tak vysoký jako Redhorse. Redhorse se díval, jak se pomalu pohybuje kabinou a nakonec se zastavuje u nádržky s vodou. Když se seržant sklonil, bylo zřetelně vidět jeho svaly na zádech. Gilliam si naplnil pohárek a pil. Pak se teprve znovu podíval na poručíka.

"O co jde?" zeptal se.

"Výlet," odpověděl Redhorse. "Space jetem."

Gilliam se poškrábal v pravém podpaží. "V prostoru Andro-Bety se to hemží Mobyi, pane."

"To je pravda," souhlasil Redhorse. "A navíc tisícovkami lodí Modrých rypáků."

Gilliam zmačkal pohárek a zahodil ho do odpadové šachty. Redhorse se nehnul. Whip Gilliam nebyl muž, který by se nechal nutit. Jistěže mu Redhorse prostě mohl dát rozkaz, ale Gilliam měl pro něj jen poloviční cenu, když nedělal něco dobrovolně.

"Tak dobře, pane," zabručel Gilliam nakonec. "Dejte mi vědět, až to začne."

Redhorse se usmál a zavřel dveře. Když měl za úkol sestavit mužstvo, dělal to poněkud neobvyklým způsobem. Jeho druzi neměli vždycky tu nejlepší pověst, ale to Čejena nezajímalo.

Redhorse se zastavil před další kabinou. Tentokrát nerozrazil dveře, ale opatrně zaklepal. Teprve když byl vyzván ke vstupu, vešel.

Malý, černovlasý muž, sedící u stolu a čtoucí knihu, vyskočil a zasalutoval, když Redhorse poznal.

"Poručíku!" vyhrkl. "Je mi potěšením vidět vás tady."

"Děkuji," usmál se Redhorse. Věděl, že Olivier Doutreval je zdvořilý muž a hodně mu záleželo na tom, aby se s ním jednalo zdvořile. Doutreval měl černé vlasy a působil pěstěným dojmem. Jen v jeho černých očích bylo skryto něco, co naznačovalo, že v něm nelze vidět pouze hezkého muže.

"Sedněte si přece, poručíku," vyzval Doutreval svého návštěvníka.

Redhorse se beze spěchu posadil. Natáhl své dlouhé nohy a vyčkal, než mu Doutreval přinesl nepostradatelnou kávu.

Nakonec Redhorse prolomil mlčení: "Rád bych, abyste mi pomohl, Oliviere."

"Ale jistě. Víte, že se mnou můžete vždycky počítat, poručíku," vyhrkl radista.

Redhorsova tvář zůstala bez výrazu. "Jedná se o těžký úkol a budu potřebovat jen muže, na něž se mohu naprosto spolehnout. vy jste takový muž, Oliviere."

Doutreval byl příliš zkušený, než aby ukázal, jak ho poručíkova slova těší. Jen se věcně zeptal: "Jak vám mohu pomoci, kapitáne?"

"Musíme zpátky do Andro-Bety," řekl Redhorse pomalu. "Space jetém."

Olivier Doutreval tiše hvízdal.

"To může být dost divoké, pane," poznamenal po chvíli.

"Myslel jsem, že se vám to bude líbit," odpověděl Redhorse.

Doutreval ukázal své dokonalé, bílé zuby v širokém úsměvu. A Redhorse věděl, že do toho půjde.

Redhorse se vydal nejbližší antigravovou šachtou k zásobovacímu skladu. Hned jak vešel dovnitř, narazil na majora Bernarda.

"Dobrý den, majore," pozdravil ho Redhorse přátelsky, "děláte inventuru?"

Ze všech lidí, které by Bernard chtěl vidět, byl Redhorse ten poslední.

"Proč si to myslíte?" zabručel.

"Váš radostný výraz mi to prozradil, majore," vysvětloval Redhorse. "Smím vás teď poprosit, abyste mě informoval o tom, kde se zdržuje váš asistent Chard Bradon?"

"Mluvíte vždycky tak šroubovaně?" zeptal se Bernard podrážděně.

"Jen při jednání s vyššími důstojníky, pane," řekl Redhorse pln respektu.

"Bradon je ve komoře s oblečením," řekl Bernard ochotně.

Redhorse našel Bernardovy asistenty při třídění uniforem. Bradon byl čtyřiařicetiletý muž, a práce, kterou mu Bernard přidělil, mu nečinila žádné zvláštní potěšení.

"Nepoplete velikosti, Charde," řekl Redhorse místo pozdravu.

"Poručíku!" zvolal Bradon překvapeně.

Redhorse se usmál. "Charde, neměli byste chuť na pár dní změnit lokál?"

"Vysvobození!" zvolal Bradon. "Promiňte mi tu otázku, pane: Jste anděl?"

"Možná mě budete považovat spíš za ďábla," řekl Redhorse. "Vydáme se ve space jetu na nebezpečnou výpravu."

"Je už mužstvo kompletní, pane?" ptal se Bradon.

"Jeden ještě nám chybí," odpověděl Redhorse.

"Kdo je to, pane?"

"Brazos Surfat," řekl Redhorse klidně.

Chard Bradon upřel zraky tam, kde by se na Zemi nacházelo nebe, a zašeptal: "Ach můj Bože!"

Redhorse se ušklíbl a chtěl odejít. Vtom se ozval Bradon.

"Pane," řekl rozpačitě, "bylo by tu ještě něco..."

Redhorse přimhouřil oči. "Ven s tím!" vyzval ho. "Máte-li strach o život, nemá smysl, abyste nás doprovázel."

"Nejde o mě," ujišťoval ho rychle Bradon. "Jde o vajíčko, pane."

"Hm," udělal Redhorse. "To jsem si vlastně mohl myslet. Doufal jsem, že už se mezitím vylíhlo nebo prasklo."

"Zatím se nestalo nic."

"Ale už čekáte sedm měsíců, až se z něj vylíhne nějaký cizí živočich."

"To je právě to, pane!" zvolal Bradon zoufale. "Něco mi říká, že nečekám zbytečně."

"Je to úplně obyčejné vejce, Charde," zkusil to Redhorse po x-té. "Našel jste ho někde na Hororu. je proti zdravému rozumu myslet si, že něco uvnitř ještě žije."

Chard Bradon byl rozumný mládenec, ale jen pokud člověk nechal jeho vajíčko na pokoji. Tuto zkušenost nyní udělal i Redhorse.

"Rád vás doprovodím, pane," řekl Bradon. "Ale za podmínky, že s sebou mohu vzít i vejce."

"Vejce?" vydechl Redhorse. "Chcete mi tu věc přitáhnout do space jetu? Poslouchejte, Charde! Dejte to pod rentgen, a za pár vteřin budete vědět, že vevnitř není nic, co by za něco stálo."

Chard Bradon byl tvrdohlavý.

"Rentgenové paprsky?" zeptal se s odporem. "Víte vůbec, co po mně žádáte, pane? Paprsky by pro toho živočicha mohly být nebezpečné."

Redhorse viděl, že tady je každá rada drahá.

"No dobře," zabručel nakonec. "Vezměte to s sebou. Ale někam to schovejte, ať si nikdo nemyslí, že se té šaškárny účastním."

"Ano, pane," souhlasil Bradon šťastně.

Další antigravovou šachtou se Redhorse dostal do horní části lodi. Před malou kabinou ho pak zastavila hlídka.

"Stát, pane!" řekl ozbrojený seržant. "Bez průkazu vás nemohu pustit dál."

"Proč tak přísně, seržante?" předstíral Redhorse, že se diví.

"Surfat má tři dny domácího vězení. Během nich nesmí s nikým hovořit."

"Ledaže by byl povolán ke zvláštnímu úkolu."

Seržant se zasmál. "Kdo už by chtěl Brazose Surfata povolat ke zvláštnímu úkolu, pane?"

"Já, například," prohlásil Redhorse a odstrčil seržanta stranou.

Vevnitř byla tma. Redhorse nahmatal vypínač a rozsvítil. Na posteli ležel neuvěřitelně tlustý muž. Byl neoholený a jeho uniforma jasně naznačovala, že v ní spal.

"Chci spát," prohlásil. "Můj Čas ještě nevypršel" Redhorse mlčky nabral do pohárku studenou vodu a vylil ji tlust'ochovi do tváře. Muž zaprskal a vztekle se vztyčil na lůžku.

"Vězení," řekl Redhorse,, je asi největší laskavost kterou vám lze prokázat, Brazosi. Já na místě plukovníka Ruda bych vám dal vyčistit celou horní palubu."

"Měl jsem malou výměnu názorů s poručíkem Orsonem," hájil se Brazos Surfat. "Orson tvrdí, že jsem si vzal neoprávněně dvojité hlavní jídlo."

"A to už potřetí," přikývl Redhorse. "Po dvou varováních to znamená třídní domácí vězení. Dost času na to, abyste to strávil."

"To skoro vypadá, že mi také nevěříte, pane," konstatoval Surfat ustaraně. "Velkou část života trávím tím, že přesvědčuji lidi o své upřímnosti, věrnosti a čestnosti."

Redhorse se shýbl a vytáhl z pod postele téměř prázdnou láhev.

"A kolik energie věnujete tomu, abyste mi vysvětlil, že káva v téhle láhvi není alkohol?"

"Vy byste přece neprozradil nevinného, pane," řekl Surfat.

"Přijde na to," mínil Redhorse. "Přerušíte vězení a provedete spolu se mnou a s dalšími muži speciální úkol," dodal pak.

"Jsem desátník," řekl Surfat. "Nejsem specialista, který provádí nějaké zvláštní úkoly. Úplně mi stačí ve vši tichosti a skromnosti plnit rozkazy svých nadřízených na palubě CRESTU II. Neláká mě..."

"Brazosi!" přerušil ho Redhorse ostře. "Doprovodíte mě!"

"Když myslíte, poručíku." povzdechl si Surfat nešťastně.

"Víte vy vůbec, co se v posledních dnech stalo?"

"Ne," přiznal Surfat. "Spal jsem."

"Nemohli jsme ledovou planetu Arktis dál držet," vysvětloval Redhorse. "Hrozilo nebezpečí dalších útoků ze strany Mobyů a lodě už neměly dost kyseliny STOG, abychom je zneškodnili. Museli jsme tedy opustit jeskyně pod ledem. Všechny úkryty byly zničeny. Když jsme odlétali, otrásaly Andro-Betou stále ještě těžké impulsní nárazy nějaké neznámé hyperstanice. Nepodařilo se nám zjistit její polohu."

"Tomu nerozumím," podivil se Surfat. "Pro naše radisty by to přece měla být maličkost."

"Právě, že ne. Odborníci zjistili, že uvnitř Andro-Bety musí být spousta ozvěnových stanic, které reflektují tok hypervln neznámé stanice na všechny strany. Uvnitř galaxie je tedy určení polohy nemožné. Navíc se stále objevují vejčité lodi Modrých Dvounosých. Je jediné nechávají Mobyové na pokoji. Mobyové ničí všechny planety, kde by mohl být život. Pět superbitevních lodí a šest velkotransportérů tedy opustilo věčný led planety Arktis a odstartovalo do vesmíru."

"A já jsem tenhle pravděpodobně nebezpečný let prospal..."

"To byl nebezpečný let. Zatímco jsme startovali, byl lokalizován obrovský Moby, mířící přímo do systému Alurinovy hvězdy. Transportéry se zachránily v poslední chvíli. CREST II a IMPERÁTOR převzaly obranu ostatních lodí."

"CREST II," hlesl Surfat. "Proč mě nikdo nevzbudil?"

"Měli jsem jiné věci na práci."

"A kde jsme teď, pane?"

"V prázdném prostoru, asi pět set světelných let od hranic Andro-Bety."

"Nějací pronásledovatelé, pane?"

"Naštěstí žádní."

"A co bude teď?"

"Vrátíme se zpět do Andro-Bety," řekl Čejen. "Space jetém. Nebudeme ovšem jediní. Odstartují i další jety. Veliteli jsou poručíci Kagato, Henderson, Orson, Eysman a Nosinsky a já. Třem dalším jetům budou velet důstojníci z IMPERÁTORA."

"Opravdu si myslíte, že při té akci budete potřebovat obyčejného

desátníka, kapitáne?"

"Myslím," řekl pevně Redhorse. "Zavoláme vás do hangáru, až bude čas."

Whip Gilliam, Olivier Doutreval, Chard Bradon a Brazos Surfat, myslel si Redhorse spokojeně, když se vracel. Jeho mužstvo bylo kompletní.

2.

Ať už se na to člověk díval jak chtěl, útěk z Andro-Bety byl pro Pozemšťany tvrdou ránou.

Po ztrátě ledové planety Arktis bude nějakou dobu trvat, než se podaří znovu nalézt bezpečnou základnu v Andro-Betě. Rhodan věděl, že nejprve je třeba najít vysílač, který aktivuje zdánlivě mrtvé Moby.

Hyperenergetické fronty zasahovaly z Andro-Bety až do prázdného prostoru - tam, kam se stáhly lodě Pozemšťanů. Rhodan nařídil další důkladná měření. Specialisté zjistili, že impulsy vycházejí z vypreparovaných hvězd, ale takových hvězd byly tisíce a nebylo možné je všechny prohledat.

Mistři ostrovů opět excelentně plánovali. Mobyové šířili smrt a zkázu, aniž je kdo mohl zastavit.

Když už se chtěl Rhodan vzdát, našli vědci devět markantních bodů, u nichž se daly najít jisté shody v síle impulsů. Těchto devět šokovýchází, jak je nazvali, se od ostatních zdrojů vysílání lišilo rovněž určitou stabilitou vysílání.

Rhodan znal jen jediný způsob, jak těchto devět bodů zkontrolovat: muselo se k nim zaletět.

Taková akce byla za současných poměrů v malé galaxii rizikem pro lidi ! i vesmírné lodi. Větší objekty neměly žádnou šanci dostat se k vysílačům: " zachytili by je Mobyové nebo lodě Dvounosých.

Proto se Rhodan rozhodl vyslat ke z všem devíti bodům space jety. Všechno záleželo na tom, jestli jeho muži dokáží nalézt vysílač.

Perry Rhodan pozoroval šest důstojníků, kteří měli odstartovat z CRESTU II.

"Vaším úkolem je najít vysílač," řekl. "V žádném případě se

nepokoušejte někde přistát nebo útočit na nějaké zařízení. Jakmile provedete všechna měření, okamžitě se vrátíte zpět. Nepodnikejte nic na vlastní pěst."

Rhodan klouzal pohledem po šesti mužích. Zastavil se u poručíka Dona Redhorse.

"Poručíku Redhorsi, všichni velitelé už předložili seznam členů své posádky," řekl. "vy jste jediný, kdo si zřejmě myslí, že se jedná o zbytečnou byrokracii."

Redhorse si odkašlal. Jeho tvář zůstala nepohnutá.

"To je pravda, pane," řekl.

"Ten seznam, poručíku!" Rhodan natáhl ruku. Redhorse vytáhl z náprsní kapsy malý lístek. Rhodan si ho vzal a četl jednotlivá jména.

"Zajímavá společnost," řekl a otočil se ke kapitánovi lodi. "Říká vám něco jméno Brazos Surfat, plukovníku Rudo?"

Epsalan se otočil i se židlí a upřeně se na Redhorse zadíval. "Ten muž má domácí vězení!" zařval.

"Existují okolnosti, které ospravedlňují přerušení vězení, pane," řekl Redhorse klidně.

"Rád bych poručíkův názor podpořil, pane," přihlásil se poručík Orson. "Brazos Surfat byl odsouzen na můj podnět. Jeho přestupek ovšem nebyl lakový, aby musel být vyškrtnut ze seznamu."

"Díky," řekl Redhorse.

"Whip Gilliam, Chard Bradon a Olivier Doutreval," přečetl Rhodan ostatní jména. "Souhlasím s vámi, že Doutreval je vynikající radista a Chard Bradon nadějný důstojnický čekatel."

"To je pravda, pane," usmál se Redhorse.

"To ovšem nevylučuje, že jste si vybral za posádku největší budižkničemy z celé lodi," hodnotil Rhodan, zatímco Redhorsovi zmrzl úsměv na tváři.

"No, pane, já bych je spíš označil jako individualisty," oponoval opatrně poručík.

Důstojníci se rozesmáli. Redhorse věděl, že vyhrál. Rhodan zřejmě něměl v úmyslu dělat při výběru potíže.

"Jetý jsou připraveny ke startu," řekl Rhodan. "Můžete jít do hangáru."

Poručíku Donu Redhorsovi byl přidělen SJ-4C. Jet létal

nadsvětelnou rychlostí a měl velký akční rádius. Byl dvacet metrů vysoký a měl průměr 35 metrů. Vybaven byl impulsními děly.

"Mladý Bradon propašoval něco do jetu, pane," ozval se Olivier Doutreval. "Normálně se o takové věci nestarám, ale vypadalo to jako bomba."

Redhorse stáhl obličej. Ten mladý blázen. Takže přece jen nebyl opatrný.

"To nebyla bomba, Oliviere," řekl unaveně.

"Vy o tom něco víte, pane?"

"Bohužel," připustil Redhorse a tiše dodal, v duchu posílaje Bradona do nejtemnějšího koutu galaxie: "je to vejce, Oliviere."

V interkomu to zapraskalo. Ohlásil se major Bernard.

"Chard Bradon zmizel, pane," řekl rozčileně. "Nechal jsem ho hledat už i v jeho kabině."

Rhodan stáhl obočí.

"Copak se u vás Bradon neodhlásil?"

"Odhlásit se?" opakoval Bernard. "Proč by to měl dělat?"

"Za to dostane důtku," řekl Rhodan. "je v jednom z devíti space jetu, které jsou na cestě do Andro-Bety."

"To je Redhorsova práce!" zvolal Bernard znechuceně. "Ten k tomu toho ubohého chlapce přemluvil."

Rhodan si dovedl dobře představit, proč se Bradon "zapomněl" odhlásit u svého bezprostředního nadřízeného.

Bernard by se jistě snažil za každou cenu svého asistenta udržet na místě. Přesto bude muset dostat důtku.

Rhodanova největší starost však patřila podplukovníku Kimu Dosenthalovi. Nebylo jisté, jestli se těžký křižník BAGALO dostal do Ruinového transmiteru. Zatím neměli od Dosenthala žádné zprávy.

Rhodan doufal, že na cestě z Ruinového transmiteru nebyly žádné lodě. Vlétly by rovnou do zkázy. Vše záleželo na tom, jestli se Dosenthal včas dostal na místo.

Rhodan myslel i na posádky devíti space jetu. Muži se pustili do akce, která je mohla stát život. Byly odkázáni pouze na obratnost svých malých lodí, co do výzbroje neměli proti Mobyům a Dvounosým žádnou šanci.

Čím víc se space jety blížily k Andro-Betě, tím silnější byly rušivé zvuky nespočetných hyperimpulsu. Bylo stále těžší stanovit v tom zmatku bod, ke kterému měl Redhorse směřovat.

To byla práce pro Oliviera Doutrevala. Malý radista seděl mlčky u svých přístrojů, občas vzhlédl a usmál se na Redhorse na znamení toho, že ještě neztratil stopu.

"Tohle je let, o kterém budu vyprávět svým vnoučatům," prohlásil Brazos Surfat. "Aniž bych se nechal ovlivnit nebezpečnostvými, číhajícími na každém kroku, vrhám se do životního dobrodružství. Vzpomínám si na podobnou akci v Plejádách..."

"Brazosi, přestaňte nám vyprávět pohádky," ozval se Redhorse. Pak se obrátil k Doutrevalovi.

"Oliviere, máte to stále zaměřeno?"

Černovlasý radista přikývl.

"Jistě, pane. Ovšem kdybychom neopustili Andro-Betu, nikdy bychom těch devět bází nenašli."

Z tohoto hlediska byl útěk z Andro-Bety přece jen k něčemu dobrý, pomyslel si Redhorse. Z Arktisu by hypervysílač, který aktivuje Moby, nikdy nelokalizovali. Ted' měli šanci, sice nepatrnou, ale přece šanci.

Redhorse doufal, že všech devět space jetu dosáhne svého cíle. Jeden z devíti vysílačů musí být ten pravý.

"Je možné, že je všech devět stanic hlídáno," uvažoval poručík. "Musíme být tedy opatrní."

"Možná, že Mistři ostrovů zajistili jen hlavní vysílač," uvažoval Doutreval. "Pak hrozí útok jen tomu jetu, který najde správný vysílač." Redhorse litoval, že Rhodan zakázal bližší průzkum. Rozkaz je rozkaz, říkal si. Budou se ho držet, i kdyby měli sebesilnější nutkám.

Redhorse nemohl tušit, jak lákavý nakonec cíl bude - a jak velká bude touha jeho mužů lákání podlehnout.

3.

SJ-4C se vrátil do normálního vesmíru. Byli už v mlhovině

Andro-Beta. Redhorse se pokusil navázat spojení s ostatními jety. ve čtyřech případech měl štěstí, ostatní však byly příliš daleko.

Všichni důstojníci hlásili, že se to v mlhovině přímo hemží Mobyi. Energie space jetu však byla příliš nízká na to, aby je nestvůry zaměřily.

Redhorse se ohlédl na své druhy. Viděl, že Chard Bradon opustil své místo a vlezl pod pult.

"Co to tam děláte, Charde?" zvolal Redhorse.

Bradon sebou trhl a narazil hlavou do desky.

"Myslím, že uvnitř se něco hýbe," řekl.

"To vejce!" vyklouzlo rozzlobenému Redhorsovi. "vy jste ho schoval pod pult?"

"Ano," potvrdil Bradon. "Něco se tam hýbe, jako by to chtělo ven."

"Posaďte se k impulsnímu dělu," přikázal Redhorse důrazně. "Teď vás potřebujeme tady."

Bradon se toužebně zadíval k pultu, ale rozkazu vyhověl.

"Cizí objekty zprava, pane!" zvolal Whip Gilliam.

Redhorse sebou trhl.

"Nejspíš nějaký Moby," řekl, když zkontroloval obrazovku. Zrychlil a vrátil se s jetém do lineárního vesmíru.

"Impulsní děla připravena, pane!" hlásil Bradon.

"Cílová oblast nadále sledována," oznámil Doutreval.

Redhorse byl spokojen. Zatím šlo všechno podle plánu. Samozřejmě museli počítat s tím, že kdykoli mohou narazit na protivníka. Pozemšťané nevěděli, dokáží-li se Mobyové mezi sebou dorozumět, ale nebylo to vyloučeno. Prozrazení space jetu bylo tedy třeba zamezit.

SJ-4C uháněl hodinu několikánásobnou rychlostí světla, pak se Redhorse vrátil opět do normálního vesmíru. Obraz se nezměnil. Všude kolem slunečních systémů létali Mobyové. Asi čtyřicet světelných let od SJ-4C operovala flotila Dvounosých.

"Impulsy jsou opět silnější, pane," ohlásil Doutreval. "Nemyslím, že bychom je mohli ztratit."

"Vypadá to, že budeme muset urazit větší vzdálenost než ostatní space jety," konstatoval Redhorse. "Budeme muset ještě jednou do

lineárního vesmíru."

Jeho pohled padl na Charda Bradona, který seděl u impulsního děla s ublíženým výrazem ve tváři.

"Co je s vámi, Charde?" zeptal se Čejen.

Bradon zalétl pohledem k pultu.

"Dělám si starosti, pane," řekl. "Nechci propást ten pravý okamžik."

"Moby zleva!" vykřikl Gilliam.

Redhorse okamžitě zrychlil. Uvnitř space jetu bylo pět smělých, všemi mastmi mazaných mužů. Měli své zvláštnosti, ale navzájem se respektovali a měli smysl pro humor. A věděli, oč v takové operaci jde. . Jet zrychloval a znovu zmizel v lineárním vesmíru.

Olivier Doutreval znal až na Whipa Gilliama všechny muže, kteří spolu s ním tvořili posádku space jetu. Nejlépe znal poručíka Redhorse. Doutrevalovi bylo třicet osm let a už dávno by mohl být hlavním radistou, kdyby usiloval o důstojnickou dráhu. Věděl však, že by nikdy nemohl požadovat od ostatních to, k čemu sám nebyl v plné míře ochoten: disciplínu.

Radista se nenápadně zadíval na Surfata. Od pohledu to byl jen tlustý, neupravený a zpocený desátník. Brazos Surfata už byl nejméně desetkrát seržantem a stejně tolikrát ho degradovali.

A přesto byl Brazos Surfata spolehlivý muž. Stejně jako Chard Bradon, který musel dennodenně bojovat se zvláštnostmi majora Bernarda. Je ještě dost mladý, tenhle Bradon, uvažoval Doutreval.

Jediný muž, o němž neměl Doutreval žádnou představu, byl Whip Gilliam. Seržant byl mlčenlivý a působil nezúčastněně. Doutreval ovšem důvěřoval Redhorsově schopnosti zvolit ty správné lidi.

"Jak to vypadá, Oliviere?" ozval se poručík.

"Dobře, pane," odpověděl Doutreval. "Míříme teď přímo do cílové oblasti."

Redhorse se sklonil k malému počítači, který celou dobu krmil údaji. Teď z něj vytáhl plastický pásek, "První výsledky," řekl mužstvu. "Zdá se, že bod, ke kterému míříme, sestává ze tří sluncí, jež jsou jako šňůra perel uspořádána v jedné linii. Opustíme teď lineární vesmír, abychom se mohli lépe orientovat."

SJ-4C zpomaloval. Brzy byly na obrazovce jasně patrné hvězdokupy Andro-Bety. Doutreval jako první objevil tři slunce.

"Tři rudá obří slunce," zamumlal Redhorse ohromeně. "Určitě to není náhoda, že tvoří tak neobvyklou kombinaci."

Rychlostí blížící se téměř rychlosti světla uháněl SJ-4C ke třem rudým sluncím. Byly provedeny další výpočty. Vzdálenost mezi hvězdami činila přesně 8577 světelných let.

Surfat dal podivuhodné konstelaci jméno Tri-systém. Slunce dostala označení Tri I až III. Všem bylo jasné, že tento systém nevznikl přirozenou cestou. Všechno nasvědčovalo tomu, že i tady měli své prsty mocní Mistři ostrovů.

"Myslíte, že jsme našli pravou vysílací stanici?" zeptal se Chard Bradon nejistě.

"Uvidíme," nechtěl předbíhat událostem Redhorse. "Tohle je jen jeden z devíti bodů. V operačních oblastech ostatních jetu to vypadá možná ještě bláznivěji."

"O tom pochybuju," řekl Gilliam. "Našli jsme stanici, která je zodpovědná za ožívání Mobyů."

"Proč jste si tak jistý?" zeptal se seržanta Doutreval.

"Umělá konstelace tří sluncí je velká práce určitě i pro Mistry ostrovů. Určitě by si ji nedávali s nějakým pseudovysílačem." Gilliam se opřel ve svém sedadle a zavřel oči. Dal tak najevo, že pro něj debata skončila.

"Možná má Whip pravdu," řekl Surfat. "V tom případě bychom se měli vrátit."

"Sedněte si, Brazosi," přikázal Redhorse. "A zkuste si nechat svůj strach pro sebe."

Na několik minut bylo ticho. Redhorse nechával počítač provádět stále nové výpočty. Doutreval mu pomáhal s vyhodnocováním. Nebylo už pochyb, že v Tri-systému se nacházel jeden z devíti vysílačů. Redhorse horečně uvažoval, kde by mohla být stanice ukryta. Možná kroužila jako umělý satelit kolem tří sluncí. Další možností bylo, že vysílač stál bez pohnutí ve vesmíru.

Tri-systém ležel zhruba 3800 světelných let od vesmírného stanoviště pozemských lodí. Redhorse si byl téměř jist, že jeho SJ-4C urazil největší vzdálenost ze všech devíti jetu.

Obrátil se k Doutrevalovi. "Pokuste se teď spojit s ostatními jety, Oliviere."

Doutreval svažtil čelo. "To bude možné jen pomocí hypervysílání, poručíku. Nepovažujete to za příliš nebezpečné?"

"V této chvíli nám žádné nebezpečí nehrozí." Redhorse pozoroval obrazovky. "Rád bych věděl, jestli ostatní objevili něco, co se dá srovnat s těmi třemi rudými slunci."

Doutreval váhavě zapnul hypervysílač. Redhorse doufal, že se podaří navázat spojení s ostatními space jety. Doutreval to zkoušel téměř deset minut, než přišla první odpověď. Ohlásil se poručík Kagato.

"Myslím, že vysílač jste našli vy," řekl. "My jsme narazili pouze na osamělou hvězdu. Má umělou hypersféru. Je to určitý druh velkorefektoru, bezpochyby vybudovaný proto, aby odrážel hypervlny vycházející z neznámé vysílací stanice. Uvnitř hypersféry jsou impulsy zesilovány a rozptylovány do celé oblasti Andro-Bety."

"Takže nic, co by nasvědčovalo přítomnosti skutečného vysílače?"

"Ne," řekl Kagato. "Mluvili jsme se třemi dalšími space jety. I oni našli hyperinstabilní slunce. Vypadá to, že jste našli skutečný vysílací systém. Chceme..." Poručíkův hlas se ztratil.

"Raději skončíme, abychom na sebe příliš neupozorňovali," rozhodl Redhorse. Doutreval zařízení s úlevou vypnul.

"Jsme tu tedy správně," konstatoval Surfat. "Nešťastná náhoda nás zavedla na nejnebezpečnější místo v Andro-Betě. Poručíku, myslete na naši bezpečnost."

Redhorse si ho nevšímal. Zapnul automatiku a šel k Doutrevalovi.

"Můžete vysílač lokalizovat?"

Doutreval zavrtěl hlavou. "Ruchy jsou stále silnější, poručíku. Musíme blíž k systému."

Redhorse chvíli přemýšlel. Věděl, že je to riziko, avšak kdyby se teď vrátili, nebyli by o moc chytřejší než dřív. Je třeba určit přesnou polohu vysílače.

Redhorse pohlédl na Bradona, který trpělivě seděl u cílové optiky impulsního děla. To bylo nejnebezpečnější zbraní space jetu.

Redhorse si chvíli pohrával s myšlenkou ponořit se opět do lineárního vesmíru. To by však znemožnilo exaktní pozorování.

Poručík se vrátil zpět k sedadlu pilota a vzal si k ruce poslední výsledky vydané počítačem. První pásek pouze potvrzoval již učiněné objevy. Druhý ovšem Redhorsovi na chvíli vyrazil dech. Znovu se podíval na hodnoty, které počítač zjistil. Pravděpodobnost pozitronických údajů činila 85 procent.

"Tri-systém," řekl Redhorse zdánlivě lhostejně, "má jednu planetu."

4.

I z velké vzdálenosti byl na planetu zvláštní pohled. Obíhala slunce Tři II uprostřed konstelace.

Jediný svět v rámci Tri-systému měl modře zářící atmosféru, která silně fluoreskovala.

"Ta planeta je krásná," řekl Surfat nadšeně. "Vypadá jako skleněná koule na vánočním stromku."

"Kdo ví, co se odehrává pod tou krásou," nadhodil Olivier Doutreval. "Tahle planeta je nejspíš vlk v rouše beránčím."

Redhorse nepochyboval o tom, že našli místo, kde je ukryt vysílač, i když Olivier Doutreval se svými přístroji nedokázal zjistit, jestli hyperimpulsy vycházejí právě odsud.

Planeta, která teď jasně zářila na obrazovkách, nebyla přitažlivá jen svou barvou. Měla i podivuhodný tvar. Z vesmíru bylo zřetelně vidět, že je téměř plochá a má eliptický průřez.

"Mám pro náš nový objekt vhodné jméno," prohlásil Chard Bradon. "Říkejme jí Gleam, to se dobře hodí k jejímu třpytu."

"Domluveno," souhlasil Redhorse. "Až se vrátíme, můžete imponovat majoru Bernardovi tím, že jste pokřtil svou první planetu."

První měření ukázala, že Gleam měl na polární ose průměr 10 480 kilometrů, na rovníkové ose pak 21 000 kilometrů.

"Na Gleamu budou panovat dost rozdílné gravitační podmínky," řekl Doutreval. "Nevzpomínám si, že bych kdy slyšel o tak ploché planetě."

"Proč letíme dál?" chtěl vědět Surfát. "Koneckonců jsme našli tu planetu a víme, že je na ní vysílač. Tím náš úkol skončil. To budeme čekat, až nás objeví?"

"Musíme blíž," rozhodl Redhorse. "Ještě není jisté, jestli je na Gleamu hypervysílač."

Surfát se zatvářil ustaraně. "Nejspíš budeme muset na Gleamu přistát, jestli si tím chceme být jisti."

Další měření ukázala, že Gleam má kyslíkovou atmosféru, která mohla směle konkurovat matičce Zemi. Jak Redhorse předpokládal, gravitace podstatně kolísala. Díky podstatně vyšší rotační rychlosti v rovníkové zóně Gleamu tam gravitace činila téměř 3 g. V blízkosti polárních oblastí, které rotovaly podstatně pomaleji, činila přitažlivost jen 0,98 g.

Gleam byla podivuhodná planeta.

Nic nenasvědčovalo tomu, že by si přiblížení SJ-4C někdo všiml. V Tri-systému nebyli ani Mobyové ani Dvounosí.

"Jaká nádherná planeta," řekl Doutreval zamyšleně. "Zřejmě na ni nikdy nevstoupí člověk."

Redhorse se k radistovi pomalu otočil.

"Oliviere, víte právě tak dobře jako já, že přistát nesmíme."

Doutreval rozpráhl paže. "Jistě, poručíku, jistě. Jen jsem přemýšlel o tom, co všechno by asi takový svět mohl nabídnout otevřenému pozorovateli."

"Nejspíš tam rostou nádherné rostliny," přidal se Chard Bradon zasněně.

"A zvířata," přizvukoval mu Doutreval. "Krátké přistání by mělo být zcela bezpečné."

Redhorse sledoval obrazovku, kde zářil Gleam. Prsty ho svrběly. Poručík Don Redhorse, poslední čistokrevný Čejen, onen pocit znal a ze všech sil s ním bojoval.

"Gleam vlastně vypadá docela bezpečně," ozval se klidný hlas Whipa Gilliama.

"Protestuji!" zařval Surfát. "Nemůžeme vědět, co nás na Gleamu očekává!"

"Poručík ještě vůbec nic neřekl," napomenul ho Bradon.

"Rhodanův rozkaz zní vrátit se okamžitě po objevení vysílače,"

připomněl Redhorse.

Malý radista se spokojeně usmál.

"Musíme tedy pokračovat," konstatoval. "Teoreticky jsme si sice jisti, že hledaná stanice je na Gleamu, ale minulost už mnohokrát ukázala, jak snadno taková teorie ztroskotá, jednali se o základnu Mistrů ostrovů." Zvážněl. "Jsme prostě povinni přesvědčit se o správnosti našich předpokladů."

"To zní docela rozumně prohlásil Bradon a s očekáváním se zahleděl na Redhorse.

Poručík se neustále díval na obrazovku. Tahle fluoreskující atmosféra, pomyslel si, ten plochý tvar, rozdílné gravitační poměry - jaká je to planeta!

Prsty ho svrběly čím dál tím víc.

"Můžeme se okamžitě vrátit, kdyby šlo do tuhého," mínil Chard Bradon, jako by už bylo jisté, že na Gleamu přistanou.

Doutreval s návrhem okamžitě souhlasil. "Jakmile se ponoříme do atmosféry, hned začneme s dalšími pozorováními."

Surfat začal naříkat. "Starý dobrý desátník Surfat," bědoval. "Co ho bude na Gleamu čekat, když vyleze ze space jetu?"

Poručík Don Redhorse se rozhodl. "Podíváme se na Gleam zblízka," oznámil své posádce. ' Chard Bradon byl samozřejmě rozčilený. Doufal, že si ostatní, především Redhorse, nevšimli, jak neklidně poposedává na svém sedadle. Modrá záře atmosféry Gleamu měla přímo hypnotickou moc. Chard Bradon se musel držet, aby nevyskočil a nepřecházel od obrazovky k obrazovce. Nebylo pro něj jednoduché najít své místo v téhle posádce zkušených a klidných mužů.

Bradon byl pyšný na to, že si ho Redhorse vybral. Tušil, že se Redhorse nějak doslechl o jeho sólové akci uvnitř onoho Mobyho, kde se posádka CRESTU II dostala do zajetí Dvounosých. Dosud byl Bradon přesvědčen, že o tom ví jen Rhodan a někteří mutanti, ale zřejmě se rozkřiklo, že Chard Bradon sám zničil hlídku Dvounosých, když s nasazením vlastního života vyhodil do vzduchu chodbu a tím odřízl Dvounosým cestu.

Ted', když se Redhorse rozhodl přiblížit ke Gleamu, už Bradon téměř nepochyboval o tom, že přistanou. Starosti si dělal jen o

vajíčko. Snad se mu podaří zažít okamžik, kdy se z něj něco vylíhne. Bradon se ptal sám sebe, jaké neznámé zvíře to asi bylo, které kdysi sneslo vajíčko do písku na Hororu. Sám už pomalu pochyboval o úspěchu, ale vzdát se nehodlal. Více než polovina posádky CRESTU II věděla o jeho experimentu a zásobovala ho ironickými radami. Bradon byl rozhodnut, že se vajíčka nevzdá, i kdyby ho po dobu své služby na CRESTU II musel tahat pořád s sebou.

"Nechápu, jak je možné, že vysílač stále ještě nelze lokalizovat," ozval se Olivier Doutreval.

"Gleam je v této chvíli od svého slunce vzdálen pět set dvacet miliónů kilometrů," oznámil Redhorse. "Vypadá to, jako by planeta opisovala exaktní kruhovou dráhu. Výkyvy teplot tedy nebudou veliké."

Podrobná měření trvala na Bradonův vkus příliš dlouho, ale nevypadalo to, že by se jich Redhorse byl ochoten vzdát. Poručík zjistil, že průměrná teplota na Gleamu je 26 stupňů Celsia. Obsah kyslíku v atmosféře činil

26,17 procent a byl tedy o pět procent vyšší než na Zemi.

Trvalo to téměř hodinu, než byl Redhorse spokojen. I když byli od Gleamu vzdáleni ještě milión kilometrů, věděli už o jeho atmosféře všechno.

Bradon poznal, že Redhorse stále ještě váhá, má-li na neznámé planetě přistát. Zdálo se, že to cítí i Doutreval, který poznamenal: "Zatím jsme nenašli nic, co by vzbuzovalo obavy, poručíku. Myslím, že můžeme riskovat ještě větší přiblížení." Vábení neznámého nakonec zvítězilo. Redhorse zrychlil a mířil přímo ke Gleamu. Všichni mlčeli, když Gleam zaplnil téměř celou obrazovku. Dokonce i Surfát se zdržel jakéhokoli komentáře.

Modrý třpyt atmosféry byl stále intenzivnější. Přesto šlo snadno rozpoznat povrch. Bradon viděl vysoká pohoří a malá moře s mohutnými rostlinnými ostrovy. Mezi nimi byly obrovské roviny, které Bradon považoval za savany. Když se však přiblížili ještě víc, bylo jasné, že jde o bažiny.

"Zdá se, že na Gleamu je dost mokro," přerušil ticho Redhorsův hlas. "Rostlinná říše sestává zřejmě převážně z řas a hub."

"Žádné známky inteligentního života," konstatoval Doutreval.

"Gleam patrně obývají pouze vodní živočichové."

Bradon pozoroval povrch planety skepticky. Doutrevalův závěr se mu zdál dosti předčasný. Nemohli vědět, co se skrývá v hlubokých lesích nebo v horách. Nebylo vidět města nebo stavby, ani jiné náznaky civilizace. Pokud tam dole byly nějaké inteligentní bytosti, pak se dobře zabezpečily proti objevení z vesmíru.

Redhorse zpomalil let space jetu. Ještě nepronikli do atmosféry. "Našel jste polohu vysílače?" zeptal se radisty.

"Ne, poručíku," zklamal ho Doutreval. "Ruchy jsou zase silnější. Impulsy se ztrácejí."

"Takže zase nemáme štěstí?"

"Ale jen se nebojte," ujišťoval poručíka Doutreval. "Někde ten vysílač být musí. Jeho stavitelé vybavili atmosféru Gleamu z bezpečnostních důvodů stejným reflektorovým štítem, jaký mají i ostatní šokové báze."

"Mistrům ostrovů muselo na tomhle vysílači hodně záležet," řekl Bradon.

"Je to klíč k jejich nejsilnější zbrani v Andro-Betě, k Mobyům," připomněl Surfát.

"Co podnikneme, pane?" chtěl vědět Doutreval. "Takhle se dál nedostaneme. I když budeme kolem Gleamu kroužit jako diví, stanici nenajdeme."

"Jsem si téměř jistý, že stanice je někde na Gleamu," řekl Redhorse. "Určitě však bude velmi kvalitně zabezpečená. Kdybychom vletěli do atmosféry, mohlo by to pro nás být nebezpečné."

"Jsme už jen kousek od cíle," ozval se klidně Gilliam. "Nesmíme se teď otočit, pane."

"Dobře, riskneme vlet do atmosféry," rozhodl se Redhorse. "Kdyby to bylo nebezpečné, mohli bychom snad přistát na okraji některé bažiny."

"Připravte si kanón, mladíku," řekl Surfát Bradonovi.

SJ-4C změnil směr a zpomalil. Za několik vteřin se ponořil do fluoreskující atmosféry.

Hluk šokových bází v hyperlokalizátorech okamžitě ustal.

Doutreval zbledl. "Ochranný štít..." začal.

Redhorse se okamžitě vrátil do volného vesmíru. Nic se nestalo. Bradon viděl, jak si Doutreval ulehčeně vydechl. Praskání v přístrojích se znovu ozvalo.

"Žádný ochranný štít," řekl Redhorse spokojeně. "Pouze pronikáme reflektorovým polem."

Space jet se znovu vnořil do atmosféry. Přístroje okamžitě ztichly.

"Ted' už není slyšet vůbec nic," zabručel Doutreval. "Škoda, poručíku, z našeho vysílače už nic neslyšíme."

"Hypervysílání pro Mobyie určitě přerušeno nebylo," řekl Redhorse.

"Má to co do činění s atmosférou Gleamu."

"Vypadá to, jako by tady ten vysílač nebyl," poznamenal Bradon zklamaně.

"Vyčkejme," řekl Redhorse. "Nemůžeme očekávat, že naši neviditelní protivníci budou prezentovat vysílací stanici hezky každému na očích."

"Ztrácíme výšku!" vykřikl Surfati.

"Jistěže ztrácíme výšku," odpověděl Redhorse klidně. "Přistáváme. Nikdo se o nás nestará. Proč bychom se tam dole trochu nepoohlédli? V podstatě víme stejně málo jako předtím. Doutreval už nemůže přijímat signály šokové báze."

Redhorse zamířil se space jetem na okraj malého močálu. Země tam byla zvlněná. V dáli byly vidět mohutné hory.

Čekala na ně neznámá země plná nebezpečí. Nic však nenasvědčovalo tomu, že by se je někdo chystal napadnout.

"Prosím, přistaňte měkce, poručíku," přimlouval se Bradon.

Redhorse se po něm pobaveně ohlédl.

"Děláte si starosti, Charde?"

Bradon ustaraně přikývl. "Myslím na vejce z Hororu, pane," řekl. "Mohlo by se rozbít."

5.

Otevřenou výpustí space jetu vál dovnitř teplý vzduch cizího světa. Redcestu, a ta vede ven na moře. Rostlinné ostrovy, které jsme

viděli z jetu, si tedy proklestily cestu z vnitřku bažin."

"Gleam je mi stále nepříjemnější," přiznal Brazos Surfata. "Měli bychom se vrátit, aby se Doutreval necítil osamělý."

Redhorse ukázal na Špičatou skálu. "Dojdeme ještě tam," řekl. "Odtamtud uvidíme celé údolí."

Surfat neochotně vstal. Vypadal, jako by měl za sebou tisícikilometrový pochod. Pokud šlo o pěší expedice, nebyl Surfat ten nejvytrvalejší. Redhorse se nenápadně pousmál. Až budou zase na palubě CRESTU II, bude mít Surfat co vyprávět.

"Pod tou skálou leží takový divný kámen," řekl Gilliam, když byli skoro u cíle.

Redhorse věděl, že se na seržantovy pozorovací schopnosti může spolehnout. Gilliam měl sice jen jedno oko, ale uměl ho používat.

Z kamene se vyklubal čtvercový blok, v němž byl z boku vyhlouben otvor. Bylo jasné, že kdosi neznámý opracovával skálu primitivními nástroji. Kámen vypadal zvětrale. Ze všech stran byl obrostlý mechem.

"Tady máme náš důkaz," řekl Surfat. "Na Gleamu je inteligentní život."

Bradon si klekl a zašátral hlavní své zbraně v otvoru. Na uniformu mu padl šedý prach. Redhorse se domníval, že otvor sloužil k transportu kamene. Kdyby se jím protáhl dlouhý klacek, mohlo by kámen několik silných mužů nést. Poručík ovšem pochyboval o tom, že sem kámen dopravily lidské bytosti.

Bradon začal z povrchu kamene odstraňovat mech. Přitom narazil na vyryté znamení. Byl to kruh se dvěma čarami, které vypadaly jako X. Bradon to ukázal Redhorsovi.

"To nám nepomůže," zhodnotil situaci poručík. "Nevíme, jak dlouho už tady ta věc leží."

Surfat a Gilliam mezitím prohledali nejbližší okolí, aniž by narazili na další stopy civilizace. Jak Redhorse očekával, mohli odsud přehlédnout celé údolí. Neviděli však nic, co by připomínalo osídlení nebo naznačovalo přítomnost inteligentních bytostí. Tím byl kámen ještě tajemnější.

"Navrhují, abychom se vrátili," řekl Surfat. "Doutreval je tam dole v jetu sám."

Redhorse přemýšlel. Ať už sem kámen dopravil kdokoli, zdálo se, že už tu dlouho nebyl. Přesto musel mít kámen svůj význam. Žádná, inteligentní bytost by uprostřed hor nepoložila jen tak opracovaný kámen.

"Možná je to památník," hádal Bradon.

Redhorse kámen obešel. Ještě jednou si prohlédl otvor a náhle dostal nápad. Strčil do otvoru hlaveň zbraně a ustoupil několik kroků zpět. Stín karabiny dopadl přesně na vyrytý kruh. Svíral se záhadným X určitý úhel.

"Jsou to sluneční hodiny," řekl Redhorse. "Dřevo, které bylo do otvoru zasunuto, se mezitím rozpadlo."

"To není špatná teorie," řekl Gilliam. "Ale proč by tu někdo měl stavět sluneční hodiny?"

"Tahle skála je markantní bod v této krajině," řekl Redhorse. "Tohle místo mohlo sloužit k setkávání nám neznámých bytostí, nemyslíte?"

"Nikdy se nedozvíme, jestli je vaše teorie správná," řekl Surfat.

Redhorse se podíval na slunce, které teď bylo nízko nad mořem. Bylo načase se vrátit. Víc už beztak nenajdou a bylo nebezpečné nechávat déle Doutrevala samotného.

Když začali se sestupem, došlo k prvnímu útoku na space jet: Přišel zcela nečekaně a tak rychle, že málem znamenal konec jejich expedice.

Olivier Doutreval se potřetí vrátil od vysílaček k otevřené výpusti. Nechápal, že lokátory nic neukazují. Jestliže se vysílač aktivující Moby se skutečně nacházel na Gleamu, neměli by být jeho impulsy reflektovány atmosférou, protože se nacházel uvnitř reflektorového pole.

Doutreval se zahleděl dolů na Gleam. Ostatní čtyři muže posádky už neviděl, zmizeli mu nahoře mezi skalami. Ticho bylo poněkud zneklidňující. Doutreval se podíval na oba bojové roboty. Dokud se nehýbali, nehrozilo žádné nebezpečí. Doutreval by rád opustil SJ-4C, aby si prohlédl nejbližší okolí. Nezdálo se mu to nebezpečné. Kdyby byl skutečně z lesa napaden, měl by ještě dost času se stáhnout. Z ostatních stran se nemohl nikdo nepozorovaně přiblížit. Doutreval si přehodil přes rameno karabinu a opustil space

jet. Zhluboka se nadechl teplého vzduchu. Klouzal pohledem po okolních horách. Krajina byla z větší části vulkanická. Silné erupce nebyly jistě zvláštností. Mohla tu být i zemětřesení.

Našel noru jednoho z ještěrkovitých zvířat. Byla očividně obydlená. Doutreval šel dál a náhle ho od lesa překvapil podivný zvuk. Mohutnými skoky se k němu blížilo něco, co vypadalo jako obrovská želva. Doutreval toho o želvách moc nevěděl, ale vždycky si myslel, že se pohybují jen velmi pomalu. Zvíře, které se k němu hnalo, ho donutilo změnit názor.

Udělal krok zpět, zakopl a upadl do mechu. Zbraň mu vypadla z rukou. Mech kolem něj se začal najednou měnit a objevila se pěna, která voněla po mátě. Doutreval se od mokré hmoty dokázal odtrhnout jen s krajní námahou.

Otočil hlavu. "Želva" se odlepila od země a teď se vznášela asi třicet metrů nad ním. Doutreval se natáhl po zbrani. Podařilo se mu dotknout pažby, ale nedokázal ji přitáhnout k sobě. Byl už celý pokryt pěnou. Zoufale bojoval a konečně se mu podařilo uvolnit horní půlku těla. Pach ho téměř omračoval. Myslel na to, že jestli to přežije, už se nikdy v životě nenapije pepermintového čaje.

Želva přistála asi deset metrů za Doutrevalem, který se mezitím dostal ke zbrani. Radista si poprvé zvíře jasně prohlédl. Mělo s želvou společný jen krunýř. Jeho hlava byla široká a masitá a vyčnívala jen několik centimetrů nad krunýř. Dvě malá očka jasně svítila.

Zvíře se pomalu blížilo k Doutrevalovi, takže o jeho úmyslech nebylo pochyb. Malý radista namířil zbraň a vypálil. Zvíře zařvalo a zrychlilo tempo. Doutreval mířil na sotva viditelnou hlavu. Vtom sebou bestie trhla a zamířila k jednomu z robotů. Doutreval vystřelil a minul. Oba bojovní roboti začali rovněž pálit, ale zvíře vytušilo nebezpečí a obrovským skokem se přeneslo až ke space jetu.

Doutreval postupoval za ním. Děsil se toho, že by se mohlo dostat dovnitř. V běhu zase střílel, ale byl příliš nesoustředěný, než aby trefil. Doutreval hořce nadával, když se obluda dostala až k výpusti. Vrhla se na zem a zamířila. Tentokrát měl víc štěstí. Trefil zvíře někam poblíž hlavy. Obluda šílená bolestí vyskočila asi deset metrů do výšky a pak spadla nedaleko od Doutrevala do mechu.

Radista se rozběhl k otevřené výpusti. Jeho nepřítel ho spatřil a znovu na něj zaútočil. Doutreval nechápal, jak se tak těžké zvíře může jen tak vznést do vzduchu. Uvázl v mechu a začal znovu střílet, ale zbraň selhala. Snažil se tedy k jetu plazit. Jak se obával, byl příliš pomalý. Nestvůra ho zachytila předsunutým spodním rtem. Doutreval čekal na smrt. Zvíře ho odtáhlo kus zpět a vyhodilo ho do vzduchu. Pak ho opět šikovně chytlo. Kolem Doutrevala se točil cizí svět. Jet, mech, hory a bojovní roboti se mu míhali před očima a pak ho opět zachytil zvířecí ret.

Náhle však ret ochabl a Doutreval z něj vypadl a skutálel se do pěnícího mechu, páchnoucího mátou. Zvíře vydalo divný zvuk a jeho pohyby ustrnuly. Hned potom se ukázali oba roboti a s napřaženými zbraněmi se blížili k mrtvé obludě.

Doutreval se postavil. Hlava ho bolela. Zdálo se však, že nemá nic zlomeného. Potácel se k výpusti, ale kousek před ní se bezvládně zhroutil. Bojovní roboti nepřítele vyřídili, ale Doutreval si nedělal žádné iluze. Podobných tvorů tu muselo být mnohem víc. Vztyčil se a spatřil, jak ostatní členové posádky právě sestupují z pohorku.

Doutreval si ulehčeně vydechl. Redhorse doběhl ke zraněnému jako první a pomohl mu na nohy.

"Jak vidím, měl jste návštěvu," řekl suše.

"Bez robotů bych to nezvládl," zasténal Doutreval.

Ted' už přiběhl i Gilliam a pomohl poručíkovi odnést Doutrevala do space jetu. Pak se objevil Bradon. Když přišel Surfata, ležel už Doutreval v jetu na nosítkách.

"Á!" udělal desátník spokojeně. "Pepermintový čaj! Doutrevale, vy jste anděl. To je přesně ten správný nápoj pro muže, který právě uběhl nejtěžší běh svého života."

Doutreval zamumlal něco velmi ošklivého a ztratil vědomí.

"To mrtvé zvíře tam venku by mohlo přilákat další návštěvníky," řekl Redhorse. "Jděte do výpusti, Whipe."

Hubený seržant zmizel a Redhorse pokračoval v ošetřování Doutrevala. Po chvíli přišel radista znovu k sobě. Pevně sevřel Redhorseovu paži.

"Mech," vykoktal. "Musíte dávat pozor na mech, poručíku."

"To je dobré," řekl Redhorse mírně. "Už je to pryč."

Vtom se vrátil Whip Gilliam. Redhorse ihned pochopil, že něco není v pořádku.

"Tam venku někdo zpívá," řekl seržant.

"Zpívá?" opakoval Redhorse. "Co to má znamenat?"

"Přichází to z lesa," potvrdil Gilliam. "A zní to jako zpěv."

Redhorse si vyměnil rychlý pohled se Surtatem. Oba vzali zbraně a následovali Gilliama. Doprovázel je i Bradon. Doutreval se napřímil na lehátku a chvíli bojoval se slabostí. Nakonec se mu přece jen podařilo udělat několik kroků. Vzal si zbraň a vydal se za ostatními.

Posádka SJ-4C pozorovala z výpusti okraj lesa.

Zpoza hub se ozýval podivný, vysoký tón. Doutrevala zamrazilo.

"To je ale divný zpěv," poznamenal Surfát suše.

"Slyšel jsem něco podobného v systému Requell," řekl Bradon. "Na pohřbu."

"Máte vždycky tak vhodné poznámky?" rozzlobil se Surfát.

"Ticho!" řekl Redhorse. Zpěv nabýval na síle. Znělo to jako vítr, prohánějící se dutými prostory.

"Roboti!" vykřikl Doutreval.

Jeho hlas se v narůstajícím vytí, vycházejícím z lesa, téměř ztrácel.

6.

Oba bojovní roboti se vypotáčeli zpod mrtvého zvířete. Redhorse si alespoň ze začátku myslel, že se potácejí. Pak pochopil, že se jejich kovové údy pohybují v rytmu smutné melodie, která zněla z lesa.

"Skoro to vypadá, jako by tancovali," vyhrkl Bradon.

"S jejich pozitronikou není něco v pořádku," zaburácel Surfát. "Poručíku, měli bychom z tohoto bláznivého světa co nejdříve zmizet."

Redhorse mlčky pozoroval oba stroje. Chování jindy tak spolehlivých robotů bylo víc než neobvyklé. Redhorse uvažoval, má-li s tím co do činění ten zvláštní zpěv.

Roboti tančili kolem mrtvé želvy. Když se znovu objevili na

druhé straně, začali střílet ze svých zbraní. Paprsky mířily na oblohu, kde se pozvolna stahovaly mraky.

"A teď se dočista zbláznili," zaúpěl Surfát.

Redhorse stiskl rty. Museli něco udělat, aby dostali roboty zpět do space jetu a vypnuli je, než se stane neštěstí.

"Někdo musí jít ven a promluvit s nimi," řekl.

"Já půjdu, pane," přihlásil se okamžitě Bradon.

"Půjdu s vámi," rozhodl Redhorse a vyskočil ven. Neznámý zpěv sílil.

"Ahoj, vy dva blázni," zavolal Bradon na roboty a přátelsky zamával karabinou. Redhorse se nesouhlasně zamračil.

"Nechte těch nesmyslů, Charde," poručil. "Promluví si s nimi." Uvažoval, má-li smysl robotům poroučet. Byli teď od nich už jen deset metrů. Bojové stroje bezstarostně poskakovaly mechem a střílely. Naštěstí do nebe.

"Přestaňte střílet!" přikázal Redhorse ostře.

Roboti rázem ustali. Bradon si vydechl. Pak však roboti sklonili zbraně a zamířili je jejich směrem.

„Pane," zasípal Bradon. "Co si o tom myslíte?"

"Pomalů se stáhneme," nařídil Redhorse. "Jestli začnou střílet, musíme se bránit." Roboti nepřestávali tančit a následovali oba muže ke space jetu.

"Možná bychom je takhle mohli vlákat dovnitř," řekl Redhorse.

"Zkuste to, pane," povzbudil ho Bradon. "Myslím, že jsou ještě celkem mírní."

Vytí zpoza hub nabralo opět na síle. Jeden z robotů vypálil nad hlavy Bradona a Redhorse. Pak vystřelil i druhý. Tentokrát vzplál mech u Redhorsových nohou. Oba muži už byli téměř u výpusti. Roboti šli za nimi hořícím mechem. Občas se zastavili, otočili se jednou kolem vlastní osy a pak pokračovali v cestě. Toto chování mohla způsobit jen chyba v pozitronice. Redhorse však nechápal, jak se to mohlo stát oběma robotům současně.

Gilliam a Surfát pomohli oběma mužům dovnitř. Redhorse si oddechl.

"Rychle zavřít výpusť a pryč, pane!" křičel Surfát.

"Stát!" Redhorse zdvihl paži. "Vlákáme je do výpusti."

V příštích vteřinách už svého rozhodnutí litoval. Roboti teď stříleli na jet. K Redhorsově zděšení ho poškodili.

"Opětovat palbu!" zařval.

Výpustní komora se naplnila kouřem, která muže oslepovala. Pálili tedy bez míření do prázdna. Když se dýni rozplynul, viděli, jak roboti uhánějí k lesu.

"Tam zmizí," řekl Redhorse hořce. "A my teď nemůžeme odstartovat, dokud neopravíme výpusť. Jestli na nás teď někdo zaútočí, bude to opravdu špatné."

Vyskočil ven, kašlal a oči ho pálily. Surfát ho následoval. Pak se ozval Bradon.

"Snad ta střelba neuškodila vajíčku z Hororu," strachoval se a vlezl pod pult.

Surfát zaklel.

"Zatracená planeta," řekl. "Nechali jsme se přilákat jejím krásným vzhledem. Člověk vidí, že spolehnout se může jen na ošklivost."

Gilliam a Doutreval mezitím obhlédli škody.

"Jak to vypadá?" ptal se Redhorse.

"Budeme muset vyndat výztuhy a nahradit je novými," konstatoval Gilliam. "Jinak nepůjde výpusť zavřít."

"Jak dlouho to bude trvat?"

"Můžou na tom pracovat vždycky jen dva muži, pane," vysvětloval Doutreval. "Kdyby na tom chtěl dělat Surfát, musel by dokonce pracovat sám, protože tam není dost místa."

"Co je to za hloupé poznámky?" rozzlobil se desátník.

"Dobře," přerušil ho Redhorse. "Gilliam a Doutreval začnou s opravou. Jeden z nás musí zatím pronásledovat roboty. Nemůžeme je tady nechat. Byli by tím nejjistějším důkazem naší přítomnosti na téhle planetě."

Bradon se vrátil z jetu. Evidentně se mu ulevilo.

"No?" zeptal se Surfát. "Jak se daří vejci?"

Než stačil Bradon odpovědět, řekl mu Redhorse: "Musíte se vydat za roboty, Charde."

Bradon pohlédl k lesu. Zpěv už umlkl. Nic nenasvědčovalo tomu, že se mezi velkými houbami něco skrývá.

"Já se porozhlédnu po okolí," dodal Redhorse ještě.

"A co budu dělat já?" chtěl vědět Brazos Surfat.

"vy půjdete s Bradonem, Surfate."

Surfat hvízdal.

"Tam?" ukázal k lesu. "Do té džungle?"

"Roboti budou postupovat jen pomalu. Pospěšte si. Kdyby vám hrozilo nebezpečí, vypalte signální střely." Gilliam a Doutreval si přinesli nářadí a začali s opravou. Bradon a Surfat se vydali k lesu.

Redhorse se za nimi chvilku díval a pak šel k mrtvému monstřu, které Doutrevala málem zabilo. Chtěl si ho důkladně prohlédnout. Zdálo se, že momentálně nehrozí žádné nebezpečí. Ať už v lese zpíval kdokoli, zřejmě se na otevřený útok proti space jetu a jeho posádce necítil dost silný.

Na Gleamu se něco dělo. Redhorse se ptal sám sebe, jaká je souvislost mezi starými slunečními hodinami, obří želvou a zpěvem v lese. Odpověď neměl.

Když pospíchali Doutrevalovi na pomoc, viděl Redhorse želvu dělat ohromné skoky, které nijak neodpovídaly její velikosti a váze. Redhorse se domníval, že tento fenomén má co dělat se zvláštní přitažlivostí na Gleamu.

Toto zvíře jistě žilo také v blízkosti rovníku, kde byla přitažlivost třikrát větší než v polárních oblastech. Kdysi dávno se několik exemplářů dostalo do polární zóny a zjistilo, že se tam mohou pohybovat mnohem rychleji a snadněji. Možná měla ta kultura dokonce variabilní orgány, které se "nastavovaly" podle příslušné gravitace.

Redhorse si prohlížel širokou hubu se spodním rtem, který měl v průměru téměř dva metry. Poručík došel k závěru, že se jedná o býložravce, který by Doutrevala za normálních okolností nenapadl. Něco to zvíře podráždilo.

Gleam nyní opět ukazoval svoji přívětivější tvář, avšak Redhorse tušil, že jim byla dopřána jen krátká přestávka. Nebezpečí ještě nebylo zažehnáno.

Pro Surfata byly obrovské houby tím nejstrašidelnějším lesem, jaký kdy viděl.

"Za každým kmenem tady může číhat gauner," řekl Bradonovi.

"O tom sice pochybuju," namítl Bradon, "ale myslím, že budeme dost nápadní, jestli budete pořád dupat jako slon."

Surfat se zastavil a otřel si z tváře pot.

"Měl byste být rád, že jsem tady s vámi, mladíku," řekl.

"Neříkejte mi pořád mladíku," stěžoval si Bradon. "Pojďte, jdeme dál, jinak roboty nikdy nenajdeme."

Surfat se rozhlédl kolem a pak po? kračoval v cestě. Tenhle Bradon není špatný chlapík, pomyslel si, ale mohl by mít ke staršímu desátníkovi větší respekt.

Surfat sledoval jasně patrnou stopu, kterou po sobě oba roboti zanechali. Bradon šel první. Před sebou držel zbraň a klestil si tak cestu. Přesto měl Brazos Surfat potíže stačit jeho tempu. Náhle se Bradon zastavil. Položil si prst na ústa a ukázal na něco před sebou, co Surfat neviděl.

"Co jste našel?" zeptal se Bradona tiše.

"Paseku," zašeptal Bradon.

"Je tam někdo?"

"Nevidím ji celou," vysvětlil Bradon. "Musíme opatrně dál." "Počkejte!" naléhal Surfat. "Musím kýchnout."

"Nechte si ty vtipy," rozzlobil se Bradon.

"To není vtip," řekl Surfat dotčeně. Pak třikrát za sebou kýchl. Znělo to jako výstřely z pistole a určité to bylo slyšet v okruhu tří mil.

"Ááá," řekl Surfat spokojeně. "Hned je mi líp."

"Takže se můžeme podívat na tu paseku," poznamenal Bradon.

Půda tu byla měkká a všude byly vidět stopy robotů.

"Tančili," řekl Bradon. "Nebo tu aspoň chvílku poskakovali. To zmenšuje jejich náskok." Surfat se na něj nedůvěřivě podíval.

"Přece nehodláte pokračovat v pronásledování?"

"Samozřejmě," řekl Bradon. "Máme přivést roboty zpět."

"Vy tedy máte odvalu, mladíku," řekl Surfat uznale.

Bradon si ho nevšímal. Klekl si na zem a zkoumal stopy. Nakonec řekl: "Dělám si starosti, desátníku."

"Starosti? Proč?" Surfat čekal, že se mu Bradon přizná se strachem z neznámého okolí. Ale asistent majora Bernarda měl v hlavě jen jedno.

"Pořád musím myslet na vajíčko," svěřil se Surfátovi.

"Na vajíčko," opakoval nevěřičně Surfát. "No, každý musí mít něco, na co tu a tam myslí," uzavřel debatu.

"Mohlo by se teď vy líhnout a já nejsem nablízku," pokračoval Bradon, který Surfata zřejmě vůbec neposlouchal.

"To je ovšem možné," souhlasil Surfát, i když něčemu takovému nevěřil.

"Svémi starostmi nepomůžete ani sobě, ani vajíčku," řekl filosoficky. "Skořápka tak jako tak praskne, až nadejde ten správný okamžik."

"Možná," řekl Bradon nejistě. Šli dál podél stop a pak ukázal na protilehlou stranu paseky.

"Zdá se, že tamhle zase zmizeli v lese," ukázal rukou směr.

"Pospěšme si," naléhal Surfát. "Brzy bude tma."

Než však stačili mýtinu opustit, vstoupil tam někdo jiný.

Doutreval obdivoval Gilliamovu šikovnost.

"Kde jste se to naučil?" zeptal se.

"Ani nevím," odpověděl Gilliam. "Už jsem dělal tolik věcí, že ani nevím, kde to všechno bylo."

"Vy nemluvíte rád o své minulosti, co?"

"Ne," Toki seržant stručně. "A taky nemám rád, když se mě na ni někdo vyptává."

Doutreval opatrně odložil nástroje a narovnal se. "Tímhle tónem můžete možná mluvit s Bradonem," řekl klidně. "U mě byste měl být opatrnější."

"Budeme se hádat nebo pracovat?" zabručel Gilliam.

Doutreval náhle pocítil k tomu vysokému, mlčenlivému muži sympatii.

"Z téhle planety se jeden může zbláznit," řekl mu.

Seržant se široce zašklebil. "Ano," řekl. "Ano, budu rád, až budeme zase pryč."

Vrtačka pronikla plechem. Gilliam ji vypnul a zkoumal vzniklý otvor. Doutreval mu podal náhradní součástku.

"Zatraceně," řekl Gilliam ustaraně. "Nedá se tam dát. Zadní Část plechu se zkroutila horkem."

"Co budeme dělat?" zeptal se bezradně Doutreval.

"Bud' zkusíme přizpůsobit součástku, nebo vyndáme a opravíme celou tuhle část," řekl Gilliam.

"Co by trvalo déle?"

Gilliam pokrčil rameny. "Těžko říct. Jsem pro to, abychom to vyndali celé. Bude se nám lépe pracovat."

"To může trvat hodiny," řekl Doutreval.

Gilliam ukázal na nízko stojící slunce. "Určitě tu nebude úplná tma," prohlásil. "Ale na práci to světlo stačit nebude."

"Mohli bychom zapnout osvětlení výpusti," navrhl Doutreval.

"To by Redhorse nedovolil. Osvětlená výpuť je ve tmě vidět zdaleka."

Znamenalo to, že na Gleamu budou ještě další den. Doutreval se podíval k lesu, a uvažoval, jestli Redhorse jednal správně, když poslal Bradona a Surfata hledat roboty. Doutreval nevěřil, že by se jim mohlo něco stát, ale byl by raději, kdyby byla celá posádka v blízkosti SJ-4C.

Gilliam na něj zavolal, ať mu podá nějaké nářadí, a Doutreval musel pesimistické nápady pustit z hlavy.

Poručík Don Redhorse se vydal směrem k bažinám. Čím víc se k nim blížil, tím byla půda měkčí. Různé druhy mechu tady byly bujnější. Redhorse nevěděl, proč jde zrovna k bažinám. Nejspíš ze zvědavosti. Sundal si karabinu z ramene. Nechtěl Žádná nemilá překvapení. Půda byla stále měkčí, ale Redhorse po ostrůvcích mechu postupoval bezpečně kupředu. Vydal se po výběžku pevné země, po jehož obou stranách už byl jen močál.

Náhle se před ním objevila stejná želva, jaká napadla Doutrevala. Gravitační tanečník, napadlo Redhorse. Nebo by se tomu tvorovi mohlo říkat tlustoretník. Poručík zadržel dech. Zvíře ho buď nevidělo, nebo se mu nezdál nebezpečný. Sunulo se močálem jako tank a polykalo spousty mechu a vodních rostlin. Byl to býložravec, jak Redhorse předpokládal, a zcela neškodný, pokud ho nikdo nedráždil.

Redhorse si vydechl. je načase se vrátit, pomyslel si.

Když došel k jetu, slunce právě zapadlo.

"Doufejme, že nebudeme mít dnes v noci žádnou návštěvu," řekl Doutrevalovi a Gilliamovi.

"To by bylo nepříjemné," řekl Gilliam. "Když nemůžeme zavřít výpusť."

7.

Stvoření vypadalo jako mýval, i když čumáček nemělo tak špičatý a zadní nohy tak krátké. Když je spatřilo, postavilo se na zadní a vydalo varovný zvuk.

"Co je to?" vyhrkl Bradon.

Surfat namířil na zvíře zbraň. "Nevím, jestli o tom máme dlouho diskutovat."

Mýval, nebo co to bylo, měl velké uši, tmavohnědou srst a malý ocásek, kterým teď rozčileně komíhal.

Bytosti z dvou různých galaxií na sebe chvíli hleděly: na jedné straně dva Pozemšťané, na druhé zvláštní zvířátko, o němž lidé nic nevěděli.

První se rozhodl mýval. Spustil se na všechny čtyři a hopsal k oběma mužům.

"Útočí!" zvolal Surfat.

Bradon se na něj soucitně podíval. Zvířátko mířilo přímo k desátníkovi, který namířil zbraň. Stvoření z Gleamu ji očíchalo, nadšeně mňouklo a dál poskakovalo před Surfatem. Pak se mu jalo šplhat po nohou. Bradon se smíchem přihlížel. Surfat stál jako zkamenělý a nevěděl, co dělat.

"Šplhá vám po zádech," řekl Bradon. "Vypadá to, jako by ve vás našlo nového přítele," dodal posměšně.

Surfat se na něj zle podíval. "Dejte ze mě to zvíře dolů."

"To nemám v úmyslu," prohlásil Bradon. "Mohlo by si myslet, že na vás útočím, a začít kousat a škrábat."

Z dálky uslyšeli výstřel. A za chvíli další.

"To je signál k návratu," řekl Bradon. "Pojďme, desátníku! Zdá se, že space jet je v nebezpečí."

"To mám jít s tímhle... tímhle zvířetem?" chtěl vědět Surfat.

"Vezmeme ho s sebou," rozhodl Bradon. "Možná nám bude užitečné. Vypadá přítulně."

Surfat si oddechl, když došli k jetu a našli zbývající tři členy

posádky v pořádku.

"Vypálili jste signální výstřely, pane?" zeptal se poručíka Bradon.

"Ano," řekl Redhorse. "Bude tma a vy byste se stejně nedostali dál. Navíc v močálu je určitě plno všelijakých potvor. Kdyby zaútočily, bude lepší, když budeme pohromadě." Jeho pohled padl na Surfata.

"Co jste to ulovil?" zeptal se ho.

Zvířátko na Surfátově rameni se ustrašeně rozhlédlo a pevně se k němu přitisklo.

"To je Mister Jefferson!" vyhrkl Surfát.

Bradon vykulil oči. "Nevěděl jsem, že jste dal svému příteli jméno," řekl.

"Právě jsem ho pokřtil," zaburácel Surfát.

Redhorse se na zvířátko zamyšleně díval. "Nemyslíte, že Mister Jefferson je poněkud neobvyklé jméno pro takové stvořeníčko?" zeptal se.

"Jmenuje se Mister Jefferson, pane. To jméno se k němu hodí."

Mister Jefferson souhlasně zamňoukal.

"Potřebuje pelíšek," prohlásil Surfát.

"To je pravda," podpořil ho Bradon. "Navrhuji, abychom ho dali do krabice s mým vajíčkem.,, Surfát pohoršeně prohlásil: "Jestli si myslíte, že máj Mister Jefferson vysedí to hloupé vejce, pak..."

"Tělesné teplo by dělalo vajíčku určitě dobře," bránil Bradon svůj nápad. "Kromě toho to není váš Mister Jefferson, ale náš Mister Jefferson."

Surfát si založil ruce v bok, předklonil se a hlasitě se rozesmál. "Tak se tedy pokuste našeho Mistra Jeffersona přilákat k sobě, Charde!"

"To není fér," stěžoval si Bradon, "Mister Jefferson má jistě zdravý egoismus. Ví, že na vašich zádech je nejvíc místa k sezení. Nebude tedy chtít jít k někomu z nás."

Redhorse si pomyslel, že je načase nějak rozhodnout majetkové nároky na Mistra Jeffersona, neboť to vypadalo, že Surfát a Bradon chtějí diskutovat ještě hodiny.

"Jestli zůstane Mister Jefferson u nás, náleží automaticky k

posádce SJ-4C," řekl. "Tím pádem podléhá mému velení." Redhorse se na oba muže usmál. "Když bude zvíře vzhůru, může zůstat u Surfata. Kdyby ovšem chtělo spát, není důvod, abychom ho nedali do Bradonovy krabice. Tisíciwattovou lampu je pak ale třeba vypnout."

Tím byl spor rozhodnut a Mister Jefferson se stal členem posádky.

Ovšem, pomyslel si Redhorse ustaraně, její obranyschopnost nijak nezvýšil.

Byla větší tma, než Chard Bradon čekal. Teplota klesla asi na deset stupňů. Tri II zmizelo za obzorem před třemi hodinami. Záře dvou zbývajících sluncí a hvězd Andro-Bety však okolí přeci jen trochu osvětlovala.

Za půl hodiny mi skončí hlídka, pomyslel si Bradon. Pak půjde do jetu a vzbudí Redhorse, který ho má vystřídat.

Ze space jetu k němu dolehlo zavolání. Pak se přiblížila vysoká postava. Byl to Redhorse.

"Máte mě střídat až za půl hodiny, pane," řekl Bradon.

Redhorse se usmál. "Všechno v pořádku, Charde?"

"Nic podezřelého jsem nezjistil, pane."

"Viděl jste ten prstýnek, Charde?" "Jaký prstýnek, pane?"

"Prstýnek Mistra Jeffersona, Charde," odvětil poručík klidně.

"Pořádně jsem si našeho přítele prohlédl. Na levé přední tlapce má úzký kovový kroužek."

"Co si o tom myslíte, pane?" "Řekl bych, že mu ho dal někdo, kdo chce demonstrovat své nároky na tohle zvíře. Bud' se Surfátův přítel zaběhl, nebo k nám byl vyslán úmyslně."

"Úmyslně?" Bradon polkl. "To si nemyslím, pane. Ti, co by ho poslali, by přece museli počítat s tím, že najdeme ten kroužek. Je to koneckonců důkaz toho, že jsou tu někde inteligentní bytosti."

"Možná to má být výhrůžka," mínil Redhorse.

Bradon se díval do tmy.

"Co budeme dělat teď, pane?"

"Totéž, co dosud: čekat, až Doutreval a Gilliam dokončí opravu."

"A Mister Jefferson?"

"Nemyslím, že by byl pro nás nebezpečný. Musíme však být opatrní." Redhorse položil Bradonovi ruku na rameno. "Vaše hlídka

skončila, Charde. Jděte spát."

Bradon pohlédl směrem k SJ-4C.

"Nemyslím, že bych dokázal usnout, pane."

"Jen jděte," řekl Redhorse. "Spánek přijde sám od sebe."

"Někde jsem četl, že Indiáni mají výjimečný sluch," řekl Bradon.

"Může být," nevyvracel to Redhorse.

"Jsem rád, že teď máte hlídku vy, pane," řekl Bradon a zmizel ve tmě.

Pro Redhorse znamenala hlídka několik hodin, kdy mohl být sám se sebou a se svými myšlenkami. I když byl Čejen společenský muž, dovedl si vážit samoty. Naklonil hlavu na stranu a naslouchal.

Ano, pomyslel si, Indiáni mají dobrý sluch.

Slyšel tiché šumění větru, který přicházel z hor a když napjal uši, mohl dokonce slyšet tichounké praskání mechu pod svými holinkami.

Noc neztratila nic ze svého mystéria, pomyslel si. Myslel na své předky, kteří se báli bohů temnoty a usmiřovali je obětinami.

Podíval se na hodinky a zjistil, že jeho hlídka uplynula. Teď byl na řadě Brazos Surfát.

Redhorse se vydal k SJ-4C a vyšplhal se dovnitř. Muži spali. Mister Jefferson měl očividně zlé sny. Redhorse zatřásl Surfatem. desátník sebou trhl a sáhl po zbraní.

"Chcete mě zastřelit?" zeptal se Redhorse.

Surfát něco zabručel a pak se napřímil.

"Střídání," řekl Redhorse. "Pospěšte si."

"Jak můžete být tak nelidský a budit spícího člověka uprostřed noci?" stěžoval si Surfát. "Myslel jsem, že časy, kdy Indiáni mučili své zajatce, jsou už dávno pryč."

Redhorse si lehl na jeho místo. Slyšel dech ostatních mužů. Mister Jefferson tichounce chrápal. Poručík zavřel oči. Zdálo se, že noc probíhá klidně.

Vtom se ozval výstřel ze Surfátovy zbraně.

"Poplach!" zařval Redhorse, popadl svou zbraň a uháněl ven.

Z močálu se blížilo něco, co vypařovalo jako obrovský had. Redhorse utíkal dál a vtom se z lesa znovu ozval podivný zpěv. Znělo to, jako by vyli smečka kojotů. Gilliam a Bradon vyskočili z

jetu, hned po nich Doutreval.

"Sem, poručíku!" křičel Surfát.

8.

Osm z devíti space jetu bylo na zpáteční cestě. Zprávy, které od nich dorazily na paluby pozemských lodí, byly ohromující. Každá z osmi posádek objevila slunce s reflektorovým polem, ale žádné důkazy o přítomnosti skutečné stanice.

Perry Rhodan a důstojníci CRESTU II se shromáždili na velitelském můstku vlajkové lodi, aby projednali situaci. Atlan sledoval jednání z paluby IMPERÁTORA.

"Od Redhorse ještě nemáme žádné zprávy," řekl Perry Rhodan. "Dostal se nejdál. Nasvědčují tomu rozhovory, které vedl s ostatními jety."

"Poručík Redhorse se naposledy spojil s poručíkem Kagatem," hodnotil situaci plukovník Rudo. "Kagato nám řekl, že Redhorse objevil systém tří sluncí, který zřejmě nevznikl přirozenou cestou. Kagato odhaduje jeho vzdálenost od našeho stanoviště na čtyři tisíce světelných let. Redhorse tedy ještě neopustil Andro-Betu."

"Bylo by mu podobné, kdyby podnikl něco na vlastní pěst," ozval se Atlan z reproduktorů. "Jen si vzpomeňte na jeho eskapády na Hororu."

Rhodan potlačil úsměv.

"Výslovně jsem nařídil, aby se jety ' vrátily, jakmile dosáhnou cíle a identifikují ho," připomněl Arkonidanovi.

"Vyčkejme. Ještě může nějakou dobu trvat, než od Redhorse dostaneme zprávu."

"Musíme zvážit i možnost, že se devátý space jet nikdy nevrátí," řekl podplukovník Huise, první důstojník CRESTU II.

Huise vyslovil to, co si myslela většina mužů. Když poslali devět space jetu do tak ďábelského kotle, museli počítat s tím, že o některý z nich přijdou.

Rhodan s tím počítal. Ale nevěřil, že by Redhorse a jeho posádka zahynuli. Cítil však, že o tom ostatní nepřesvědčí. Byli donuceni vzdát se své základny v Andro-Betě. Nyní to vypadalo, že o ni

Solární impérium přišlo definitivně. Andromeda byla zase nekonečně daleko. Neuvěřitelná moc Mistrů ostrovů udělala expanzi Pozemšťanů a jejich spojenců konec.

Ale ještě tu byla Trója.

A ještě tu byl devátý space jet. Space jet poručíka Redhorse.

Výraz v Rhodanově tváři se nepatrně změnil. Ten, kdo ho dobře znal, by v ní nyní spatřil pevnou rozhodnost.

Nevzdali se ani neztratili naději.

Jen o krok ustoupili.

A jednou, myslel si Rhodan, uděláme zase krok vpřed. Velký krok.

Až do Andromedy.

9.

Noc byla naplněna hlukem boje, zpěvem neznámých, výstřely a výkřiky. Nic už nepřipomínalo mírumilovné ticho, panující ještě před několika minutami.

Don Redhorse stál vedle Brazose Surfata a střílel na monstrum. Gilliam, Doutreval a Bradon bránili druhou stranu space jetu.

Zvíře se zastavilo a mlátilo mohutným ocasem do země. Zdálo se, že jeho šupinatá kůže je odolná vůči střelám a navíc měl protivník Pozemšťanů zřejmě pořádně tuhý kořínek.

Vytí v lese nabralo na síle. Byla to příšerná doprovodná hudba k děsivé scéně na okraji močálu.

"Zase se hýbe!" řval Redhorse.

"Musíme blíž!" odpověděl Surfata stejně hlasitě.

Redhorse viděl, že desátník má pravdu. Vypadalo to, že nestvůra se chce dostat k jetu za každou cenu. Její tělo zasáhla spousta střel a zdálo se, že je bez života. Ale hlava bestie žila. Zvíře instinktivně aktivovalo své poslední síly.

Půda se náhle zachvěla. Redhorse měl pocit, že stojí na gumové matraci. Někde muselo být silné zemětřesení. Vtom před sebou Redhorse zahlédl hlavu nestvůry. ve srovnání se zbytkem těla byla nepatrná. Redhorse se snažil zamířit na hlavu komíhající se sem a tam. Nový otřes půdy ho však připravil o rovnováhu. Had se

namáhavě plazil dál směrem k jetu. Redhorse přimhouřil oči a znovu zacítil.

Surfat vystřelil ještě před ním, ale minul. Třicet metrů před nimi se tři zbývající členové posádky pokoušeli hada zastavit rozhodujícím výstřelem.

Zdálo se, že had vycítil nebezpečí, které mu hrozí. Schoval hlavu do mechu, takže skoro nebyla vidět. Země se otřásla potřetí. Teprve teď si Redhorse uvědomil, že se začátkem zemětřesení umklk lesní zpěv.

Z druhé strany jetu se ozval bolestivý výkřik. "Gilliam!" zařval Surfat. "Ta bestie ho zranila!"

V záblescích výstřelů na okamžik Redhorse spatřil ležícího Gilliama. Doutreval se nad ním skláněl, aby mu pomohl, zatímco Bradon klečel v mechu a střílel dál.

Vtom se nestvůra vztyčila těsně před Redhorsem a Surfatem. Redhorse spatřil jen mihnout se temný stín, ale stačil uskočit. Surfat nebyl tak rychlý. Had ho zasáhl do hrudi a on se bezvládně zhroutil.

Redhorse cítil, jak se v něm vzdouvá chladný vztek. Už tu bestii zasáhli alespoň dvacetkrát, ale nic nenasvědčovalo tomu, že by boj brzy skončil.

Had už byl jen deset metrů od jetu. Redhorse věděl, že několika svihy ocasu může zničit pilotní kabinu. Šílený vzteky pospíchal za nestvůrou. Gilliam se mezitím vyhoupl s tváří zkřivenou bolestí do výpusti a střílel nyní odtamtud. Redhorse přeskočil střední, rozstřílenou část hadova těla, a ocitl se pod výpustí. Znovu začal střílet.

Had se přiblížil k jetu až na čtyři metry, když vtom ho náhodná střela konečně zasáhla do hlavy. Mohutným tělem prošlo poslední trhnutí. Pak zůstalo tiše ležet.

"Najděte Surfata!" zasípal Redhorse.

Ale tlustý desátník už přicházel k jetu. Redhorse s úlevou zjistil, že mužstvo přestalo útok bez vážné újmy.

"Všiml jste si toho zemětřesení, pane?" ptal se Gilliam.

"Ano, seržante. Obávám se, že se může každou chvíli opakovat ve větší intenzitě. Možný je i výbuch sopky. Navíc musíme stále počítat s dalším útokem z bažin."

"Budeme moct z Gleamu brzy odletět," řekl Doutreval. "Jakmile se rozední, dokončíme opravu."

Redhorse se zadíval na své muže. "Neodletíme odsud, dokud nezjistíme, kdo postavil v horách ty sluneční hodiny a dal Mistru Jeffersonovi kovový kroužek. A taky musíme zjistit, kdo to zpívá v lese."

Surfat vzal z jetu Mistra Jeffersona a posadil si ho na pravé rameno.

"Neboj se, maličký," řekl zvířátku, "ve skutečnosti je poručík Redhorse moc milý člověk."

Poslední hodiny noci proběhly klidně. Když vyšlo slunce, spatřilo pět Pozemšťanů škody, které nestvůra napáchala. Mrtvý had ležel zkroucený v mechu. Jeho tělo měřilo okolo čtyřiceti metrů.

Doutreval s Gilliamem se dali znovu do práce. Redhorse, Bradon a Surfat zkoumali mrtvého protivníka. Z hlavy obrovitého hada toho moc nezbylo.

"Myslím, že tohle žádný býložravec není," řekl Surfat. "Včera v noci nás chtěl ulovit."

Pak se zarazil. "Támhle..." vypravil ze sebe. "Pane..."

Redhorse už rovněž spatřil podivné postavy, vycházející z lesa. Mister Jefferson byl rozčilený a divoce bušil ocáskem do Surfátova ramene.

"To jsou... lidé!" vyhrkl Surfat.

"ne," odpověděl Redhorse klidně. "Jsou to cizinci."

Zpoza stromů vyšlo asi sto bytostí. Zdálo se, že nejsou ozbrojeni. Mířili přímo k jetu. Čím byli neznámí blíží, tím zřetelnější bylo, jak málo mají s lidmi společného.

Neznámí měli jemné údy a byli nápadně štíhlí. Měřili téměř dva metry.

"Poručíku!" vykřikl Surfat. "Podívejte se, jaké mají legrační šaty!"

Jejich oblečení bylo vskutku zvláštní. Horní část těla zakrývaly barevné trikoty. Od pasu dolů se pak klenuly široce odstávající sukně, vyztužené hůlkami tak, že vypadaly jako deštníky.

Gleamané zůstali stát asi třicet metrů před oběma Pozemšťany. Vypadali mírumilovně. Všichni byli holohlaví. Jejich pleť byla světle

modrá. Nejpodivnější na jejich obličejích byly rty. Byly odulé a neobvykle široké.

Jeden Gleaman se oddělil od skupiny a pomalu šel blíž. Když ušel polovinu vzdálenosti, zůstal stát a zvedl obě paže do výše. Zvolal něco nesrozumitelného.

"Co chce?" ptal se Surfata nedůvěřivě.

"Možná hledá ještě pár sboristů," řekl Redhorse sarkasticky. Pak následoval příkladu domorodce a zvedl obě paže. Rozhodl se však, že raději nebude volat žádný pozdrav. I Surfata zvedl paže.

Nějakou dobu se nedělo vůbec nic. Obyvatelé dvou planet se po sobě dívali a každý čekal, co ten druhý udělá. Redhorse krátkým pohledem k jetu zjistil, že Bradon, Gilliam a Doutreval stojí ve vypuštěných zbraních v rukou. Bylo to dobré krytí.

"Jak dlouho tu budeme takhle stát?" chtěl vědět Surfata.

"Odumírají mi ruce. Nejsem žádný fakír."

Gleaman konečně svěsil paže.

"Klachahaiii?" zvolal přátelsky a vyšpulil spodní ret.

"Jde blíž, poručíku!" zvolal Surfata.

Domorodec elegantně kráčel po mechu, zatímco jeho druhové ho povzbuzovali výkřiky. Tři metry před Pozemšťany se opět zastavil.

"Lei-Lei-Saleinti," řekl Gleaman. Pak ukázal na Surfata a dal se do smíchu. "Perheite! Perheite! Perheite!" volal znovu a znovu.

Mister Jefferson nadšeně zamňoukal a třel si hlavičku o Surfata zád.

"Jestli zjistím, že si ze mě utahuje," řekl Surfata výhružně, "tak mu vyhrnu sukni a nasekám na zadek!"

"Nedělejte zbytečné komplikace, desátníku," napomenul ho Redhorse! "Možná má radost z toho, že jste se spřátelil s Mistrem Jeffersonem."

"Elaiii!" křikl domorodec na svůj kmen.

Odpověď mu byl nadšený řev. Pak Gleamané vyrazili. Surfata zbledl a sevřel zbraň.

"Necháme se převálcovat, pane?"

"Nemají zbraně a vypadají mírumilovně," řekl Redhorse. "Máme střílet na neozbrojené inteligentní bytosti?"

O několik vteřin později byli obklopeni domorodci. Tenké paže

se k nim natahovaly, upíraly se na ně zářící oči. Pak Gleamané zvedli Redhorse a Surfata na ramena a s hlasitým zpěvem je nesli k jetu.

Redhorse horečně uvažoval. Chování domorodců bylo skutečně neobvyklé. Nebylo pochyb, že právě oni zpívali v lese. I teď se dali do zpěvu. Proč se objevili až teď? Proč oslavovali Pozemšťany jako dobré přátele?

Tajemství Gleamu bylo ještě záhadnější.

Byli u jetu.

"Zatím nikoho z nich nepustíme dovnitř," nařídil Redhorse.

"Nejdřív chci vědět, co mají za lubem."

Domorodci rozbili před jetem svůj tábor. Zdáli se být šťastní, že je nikdo neposílá pryč. Asi třicet z nich obklopilo mrtvého hada a dalo se do smutečního zpěvu. z "Skoro to vypadá, jako by tu nestvůru oplakávali," řekl Doutreval. "Možná přišli jen proto, aby ji pomstili."

"Myslím, že jsou velmi citliví," řekl Redhorse. "Smrt v jakékoli podobě se jich bytostně dotýká. Kdyby tam ležel jeden z nás, naříkali by nejspíš stejně."

Gilliam a Doutreval se dali znovu do práce. Hned kolem nich bylo několik Gleamanů a posunky naznačovali, že chtějí pomáhat.

"Někoho tak ochotného jsem ještě neviděl," divil se Doutreval. V Redhorsovi to vzbudilo nedůvěru. Nevěděl z čeho pramení, ale měl pocit, že nesmí Gleamany pustit z očí. Byli sice neozbrojení a tělesně slabí, ale v jejich přehnané přívětivosti se zdálo být skryté nebezpečí.

Redhorse se rozhodl najít jejich vůdce a pokusit se o dorozumění s ním.

Poručík se vydal ke skupině domorodců tábořící těsně u jetu. Gleamané na něj s očekáváním hleděli. Jejich oči vypadaly jako skleněné kuličky. Redhorse ukázal na svou hrud'.

"Don!" řekl nahlas.

Domorodci se začali smát a dali se do zpěvu.

"Ticho!" zakřičel na ně Redhorse. To zaúčinkovalo. Zpěv utichl. Redhorse položil ruku na rameno Gleamana sedícího před ním a druhou ukázal na sebe.

"Don!" zopakoval.

"Elaiiii!" zaradoval se domorodec. "Heitelea!"

Bud' Redhorsevi skutečně nerozuměl, nebo ze sebe dělal hlupáka.

"Nevěřím vám," zamumlal Redhorse. "Nemůžu se zbavit dojmu, že nám tu předvádíte divadlo."

"Redalei," řekl Gleaman s milým úsměvem.

Redhorse dostal nový nápad. Šel ke space jetu. Doutrevala a Gilliama stále ještě obklopovalo několik domorodců, kteří se jim snažili ze všech sil pomáhat.

Brazos Surfata seděl ve výpusti, na kolenou zbraň.

"Pokusil se někdo z nich dostat do jetu?" zeptal se ho Redhorse.

"Nedělejte si starosti, pane. Kolem mě neprojdou."

"Kde je Bradon?"

Surfat ukázal za sebe. "Vevnitř, poručíku. Určitě kontroluje vajíčko."

Redhorse našel Charda Bradona u vysílaček.

"Stále nic, pane," řekl mu mladík.

"Pokud si dobře vzpomínám, umíte výborně kreslit, Charde," řekl Redhorse. "Viděl jsem několik vašich obrázků."

"Mám vám namalovat toho mrtvého hada, pane?"

"ne," opáčil Redhorse. "mě."

Bradon svažtil čelo. "Znamená to, že si přejete svůj obrázek, pane?"

Redhorse vzal list papíru a kývl na Bradona. "Pojďte sem," řekl. "Nakreslete postavu, která vypadá jako astronaut. Nemusí to být žádné veledílo. Hlavně aby bylo poznat, oč jde."

"Co chcete udělat, poručíku?" vyzvídal Bradon.

"Chci si promluvit s Gleamany," vysvětloval Redhorse. "Zatím jsem s tím měl samé potíže. Tomuhle snad budou rozumět."

Za pár minut byl Bradon hotov. Jakmile se Redhorse s obrázkem objevil, hned u něj bylo několik domorodců a chtěli mu pomoci. Redhorse jednoho z nich přivolał k sobě. Podržel mu před očima Bradonův zdařilý obrázek. Pak ukazoval střídavě na sebe a na obrázek a třikrát řekl své jméno.

Gleaman vzal papír, starostlivě ho složil a vydal se s ním ke svému kmeni. S tím Redhorse nepočítal. Rozhodl nějakou dobu

počkat na reakci Gleamanů. Možná se muž, kterému dal kresbu, šel poradit s náčelníkem.

"Poručíku!" zvolal Surfát.

Redhorse se otočil.

"Můžete mě na pár minut vystřídat, pane?" zeptal se desátník a stáhl obličej, jako by měl bolesti.

"Co máte za lubem?" chtěl vědět Redhorse.

"Potřebuji si odskočit, pane," sdělil mu v rozpacích desátník.

Redhorse se s úsměvem usadil na jeho místě. Za dvě minuty byl Surfát zpátky.

"To šlo ale rychle," poznamenal Redhorse zdvořile.

"Vůbec nic nešlo," zaúpěl Surfát. "Tihle zatracení domorodci s tou jejich zdvořilostí!"

Redhorse se snažil potlačit smích.

"Co se stalo, desátníku?"

"Chtěli mi pomoci," vzdychl Surfát. "Nemohl jsem jim vysvětlit, že za určitých okolností potřebuje muž být o samotě."

"A co uděláte teď, Brazosi?"

"Použiju palubní toaletu, pane," řekl Surfát.

Protáhl se kolem Redhorse a než zmizel v jetu, ještě se otočil.

"Jsou to netvoři, pane," tvrdil. "Jednou nás tou ochotou zničí."

Když už to Redhorse nečekal, objevil se u něj vysoký domorodce s Bradonovou kresbou. Štíhlými prsty ukázal na astronauta, kývl na Redhorse a řekl: "Treleite."

Redhorsovi se zdál být inteligentnější než ostatní. Možná se budou moci porozumět.

Redhorse znovu ukázal na kresbu a řekl své jméno.

"Treleite," opakoval Gleaman. Demonstrativně zdvihl papír nad hlavu, aby ho všichni viděli, a roztrhl ho na čtyři kusy.

Redhorse okamžitě sáhl po zbrani. Gleaman hodil kusy papíru nevšímavě na zem a přátelsky se na Redhorse usmál. Pak důstojně odešel.

"Rozumíte tomu, pane?" zeptal se Doutreval.

Redhorse pomalu zavrtěl hlavou. Nečekané jednání domorodce ho šokovalo. Vůbec neodpovídalo předchozímu jednání Gleamanů. Proč se smál, když zničil kresbu? Copak to považoval za další důkaz

přátelství?

"Je to divný spolek, pane," konstatoval Gilliam. "Měli bychom na ně dávat dobrý pozor."

Seržant má stejné podezření jako já, pomyslel si Redhorse. Měl pocit, že je kousek před rozluštěním hádanky. Gleamané měli zvláštní mentalitu. Sto domorodců se prostě vynořilo z lesa a usadilo se kolem space jetu. Žili někde ve vesnici nebo kočovali? Nechali někde své zbraně nebo nikdy žádné neměli?

"Jakmile skončíte, sejdeme se všichni vevnitř k poradě," řekl Redhorse Gilliamovi a Doutrevalovi. "Musíme zjistit o Gleamanech víc. Mám takový pocit, že jsme na stopě velké věci."

"Myslíte, že ještě najdeme vysílač?" zeptal se Doutreval.

"Přál bych si odpovědět ano," povzdechl si Redhorse. "Ale v této chvíli se mi zdá náš původní cíl ještě vzdálenější, než na začátku této akce."

Don Redhorse shrnul v krátké zprávě vše, co se na Gleamu stalo, v naději, že někoho z mužů napadne něco, čeho si dosud nevšimli.

"I když jsou Gleamané stále v naší blízkosti, zdá se, že se brání jakékoli domluvě," řekl Doutreval. "Dokazuje to roztrhaný poručíkův obrázek a vůbec všechny jeho pokusy v tomto směru."

"To nedokazuje vůbec nic," odporoval mu Bradon. "Jak víme, že se Gleamané také nesnaží dorozumět s námi - svým způsobem?"

"Myslím, že zacházíte příliš daleko, Charde," řekl Redhorse zamyšleně.

"Mentalita nepozemského života nemůže být nikdy tak odlišná od naší, aby neexistovala gesta a pojmy, umožňující primitivní dorozumění. Naše průzkumné lodě už narazily na mnoho hvězdných národů, které byly ještě na počátku svého vývoje, a ve všech případech se zdařila komunikace, i kdyby to mělo být jen řečí zbraní."

"Tady zbraně nejsou," namítl Gilliam.

"Ale dost inteligence na pochopení jednoduché kresby," řekl Redhorse.

Vtom přišel dovnitř Surfat, který držel hlídku.

"Bude lepší, když teď půjdete všichni ven, pane," řekl.

"Co se stalo, Brazosi?" zeptal se Redhorse a sáhl po zbrani.

"Roboti," řekl desátník temně. "Vrátili se."

Oba roboti teď stáli asi sto metrů od space jetu.

"Odkud přišli?" zeptal se Redhorse.

"Nedával jsem pozor," přiznal Surfát. "Díval jsem se na domorodce. Když jsem vzhlédl, byli tady."

"Proč nejdou blíž?" zeptal se Bradon. "Stojí tam, jako by nevěděli, co mají dělat."

Domorodci nevěnovali robotům žádnou pozornost. Usmívali se na Pozemšťany a čekali, až sejdou mezi ně.

"To se mi nelíbí, pane," zamumlal Gilliam. "Vypadá to skoro jako past."

"Pohnuli se!" zvolal Surfát.

Každý z robotů provedl ostrou otočku, takže teď stáli přitisknutí zády k sobě. Pak se dali do pohybu, každý jiným směrem. Urazili asi dvacet metrů a zastavili se. Minulo několik minut, pak se oba otočili o 180 stupňů, takže teď byli k sobě čelem.

Gilliam byl první, kdo pochopil, co se děje.

"Při všech planetách, poručíku! To je souboj!" Než stačil Redhorse něco říct, zazářily zbraně robotů. O několik vteřin později zůstaly na zemi ležet dvě hromádky žhavého zkrouceného plechu.

"Bože, tohle je bláznivá planeta," zaúpěl Surfát. "Poručíku, proč nejdeme do jetu, nezavřeme výpusť a neodletíme?"

"To by bylo nejrozumnější," přiznal Redhorse. "Ale jsem stále rozhodnut zjistit, kdo má prsty v konci robotů a co tím sledoval."

"Souhlasím s vámi, pane," řekl Bradon. "Nesmíme se vzdát. Možná právě toho chtěl někdo dosáhnout, když zničil roboty."

"Musíme prozkoumat zbytky robotů," rozhodl Redhorse. "Naděje na zajímavý objev jsou sice mizivé, ale zkusíme to."

Jak Redhorse přepokládal, nic nenašli.

"Musíme se pokusit vylákat Gleamany z jejich přátelské pasivity," navrhl Doutreval.

"Jak to chcete provést?" zeptal se Bradon.

"Jednoho z nich násilím vtáhneme do jetu," řekl Surfát. "To není špatný nápad," mínil Redhorse.

Surfát obrátil oči v sloup. "To byla jen legrace," vysvětloval kvapně. "Nikdy jsem si nepomyslel, že byste to mohl vzít vážně."

"Možná jen čekají na to, aby se dostali dovnitř," řekl Redhorse. "Dejme jim šanci, snad se tak o nich něco dozvíme."

Redhorse vyskočil z jetu, popadl nejbližšího Gleamana za paži a táhl ho za sebou. Domorodec se nebránil a ani ostatní se očividně nechystali nic podniknout. Redhorse vtáhl svou oběť do pilotní kabiny. Gleaman nedal nijak najevo, že by ho vnitřek lodi zajímal. Díval se na Redhorse.

"Vypadáš, jako bys jen čekal na to, až nám budeš moci prokázat nějakou službu," řekl Redhorse výhružně. "To ti nevěříme."

Gleaman se pobaveně zasmál a zkřížil tenké paže na hrudi. Redhorse si přiznal, že nikdy neviděl nevinnější obrázek. Hodinu se snažil prolomit přátelské chování domorodce. Křičel na něj, ohrožoval ho zbraní a dokonce do něj dvakrát pořádně strčil.

Gleaman to vše snášel a dokonce se zdálo, že mu to činí potěšení. Buď to byl znamenitý herec a nebo neměl sebemenší pud sebezáchovy. Nebo tu byla ještě bláznivější možnost, která teď Redhorse nenapadla.

Když ho Redhorse přivedl zpět k výpusti, rozčilením se potil. Žádný z jeho čtyř mužů se nezeptal na výsledek experimentu. Zřetelně se totiž odrážel v Redhorsově tváři.

Gleamané se dali do zpěvu.

"Vždycky, když zpívají, něco se stane," řekl Doutreval.

Redhorse se díval po krajině. Gleam, pomyslel si, je jedinečná výzva. A skutečný už nemůže odejít, aniž by se výzvě postavil.

"Má někdo nějaký návrh?" ozval se Bradonův hlas.

Nikdo mu neodpověděl. Všichni čtyři muži s očekáváním hleděli na poručíka. Na něm záleželo, jestli teď odletí do bezpečí, nebo jestli stráví na Gleamu další noc.

Redhorse je nenechal dlouho čekat. "Zůstaneme," řekl klidně. Jeho pevný hlas přehlušil zpěv Gleamanů. Poručík Don Redhorse přijal výzvu.